

NR. 46 DIN Iunie 2026

ISSN 2284-7448

— REVISTA —

GAVROCHE

Învățăm
Explorăm
Creăm
Viitorul!

Școala
este locul unde
ideile prind aripi!

REVISTA GAVROCHE

CUPRINS

Cuvânt înainte

3

Creativitate fără limite

4

arta în culori

48

Eco-Școala

53

Timp Liber

76

Zâmbim împreună

77

Școala
este locul unde
ideile prind aripi!

CUVÂNT ÎNAINTE

Dragi elevi, stimați părinți și distinși colegi,

Cu deosebită bucurie vă invităm să descoperiți un nou număr al revistei școlii noastre, „Gavroche” - un spațiu al creativității, al curiozității și al dorinței de a învăța.

Revista este mai mult decât o colecție de articole și imagini. Ea reflectă viața școlii, activitățile care ne aduc împreună, reușitele elevilor, implicarea cadrelor didactice și parteneriatul valoros cu familiile. Fiecare pagină păstrează emoția unor momente speciale și evidențiază talentul, perseverența și entuziasmul celor care contribuie la formarea unei comunități educaționale unite.

Numele „Gavroche” simbolizează curajul, spiritul liber și dorința de a privi lumea cu optimism și încredere. Ne dorim ca această revistă să inspire, să informeze și să încurajeze fiecare elev să își descopere pasiunile, să își exprime ideile și să creadă în propriul potențial.

Creativitate fără limite

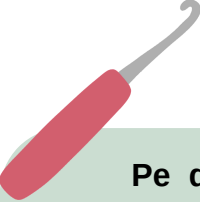
CHEIȚA CARE DESCHIDE INIMI...

Motto: Scrie cu sufletul tău și recitește cu sufletul altuia.... (Nicolae Iorga)

*

Clique de fericire

Sofia Bodiu

Pe dinafară, căsuța pare lipsită de viață. E veche, înclinată de mișcarea agresivă, continuă, a pământului, cu crăpături supărătoare.

Îi trec pragul cu emoție. Miroase a scorțișoară, a viață ușoară și a iubire. Nimeni nu e ca bunica: subțirică, păr ca neaua, ochi prin care văd oboseala, deși nu o arată, chip palid ca o coală de hârtie, mâini firave. Mă mângâie pe cap cu drag de mine. Îmbrăcată într-o fustă lungă, ciorapi de lână, o bluză groasă, peste care a pus vesta bunicului plecat la stele.

Lângă sobă stă Miți, un motan negru, cu burtica albă și ochi verzi. De cum mă vede, începe să toarcă și să se frece de picioarele mele, știind că i-am adus bunătați. Desfac cu grijă un pliculeț cu hrană plină de vitamine, iar el începe să mănânce cu poftă.

Matei, fratele meu mai mic, vine, bucuros, de la derdeluș. A câștigat concursul „Cea mai rapidă sanie din sat”.

Bunica ne poștește la masă. Mâncăm cei mai buni ardei umpluți și cea mai bună smântână făcute de mâinile ei. Începem cu o rugăciune.

După masă, o rugăm pe bunica să ne spună povești din tinerețe:

- Cum l-ai cunoscut pe bunicul?

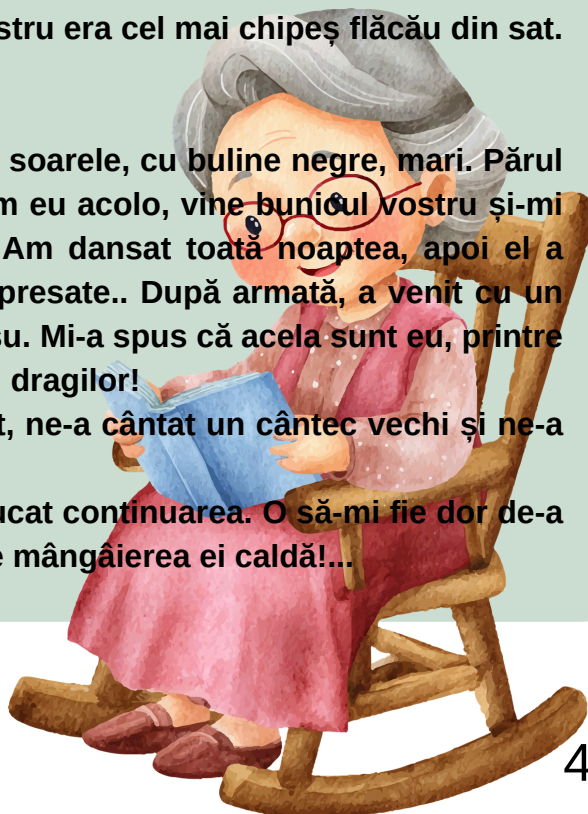
- Era prin anul 1960, dragii mei... Bunicul vostru era cel mai chipeș flăcău din sat. Ne-am cunoscut la un bal.

- Cu ce erai îmbrăcată, bunico?

- Aveam o rochie cu volănașe, un galben ca soarele, cu buline negre, mari. Părul era buclat à la Marilyn Monroe. Și cum dansam eu acolo, vine bunicul vostru și-mi spune: Sărut-mâna! Îmi acordați un dans?... Am dansat toată noaptea, apoi el a plecat la armată. Îmi trimitea scrisori cu flori presate.. După armată, a venit cu un buchet de trandafiri, din care doar unul era roșu. Mi-a spus că acela sunt eu, printre alte fete... S-a făcut târziu. Continuarea, mâine, dragilor!

S-a așezat pe scaunul de lemn de lângă pat, ne-a cântat un cântec vechi și ne-a sărutat pe frunte.

A doua zi a venit tata să ne ia. N-am mai apucat continuarea. O să-mi fie dor de-a doua mea mamă, de mirosul de casă veche, de mângâierea ei caldă!...

*

Secretul din spatele ușii

Maria-Delia Butnariu

O pădure ciudată, ce părea neatinsă de lumină. Cu fiecare pas pe care îl făceam, inima se zbătea mai mult și mai mult în piept.

Corbi negri ca cenușa zburau, cu țipete, în toate direcțiile. După mult timp de mers, un palat înfricoșător, cu ziduri până la cer, îmi răsări în cale.

M-am apropiat cu teamă de ușa mare și întunecată a castelului. Sub ceva ce ar fi trebuit să fie preșul de la intrare se afla o carte. Am ridicat-o. Pe prima filă scria: „INIMĂ DE CERNEALĂ”. Pe următoarea: „INTRĂ, DACĂ POTI!”

Am apăsat, șovăitor, clanța ruginită. Primul lucru pe care l-am zărit a fost o canapea. Trist și plin de durere- un copil; se sprijinea de marginea ei ruptă. Parcă voia să mă alunge, dar nu putea. Ochii îi cădeau în gură, mâinile firave cu greu puteau ține o cană cu apă, chipul îi era de hârtie... Singur... îndurerat... mă privea... Avea o inimă de cerneală, pe care nimeni nu i-o putea „repara”!

Lungul drum spre bunici

Cîrligeanu Ana Teodora, clasa a IV-a D

Seară. Aeroport. Mulțime de oameni. Forfotă. Copii care plâng. Părinți care se satură. Eu- singura care are chef de somn. Mama fuge să ia mâncare, tata are o față obosită.

Urcăm în avion. Mă cert cu sora mea: amândouă vrem locul de la geam. Până la urmă, ea renunță. Scot din ghiozdan telefonul și căștile. Le deschid și le conectez la telefon. Pun muzică și închid ochii.

După o oră, mă trezesc cu ochii roșii, dar cu o cutie cu tăiței sub nas. Mama e lângă mine și mă mângâie, ușor, pe creștet. Încep să mănânc cu mișcări lente. Privesc pe geamul avionului. Pe fereastra aburită, desenez „o căsuță, cu o ușă, două ferestre și hoceagul din care iese un cârlionț de fum”. Altă oră. Trece și ea.

Când aterizăm, e o seară târzie. Afară, așteaptă bunicul. Ce lung a fost drumul până-n brațele lui!

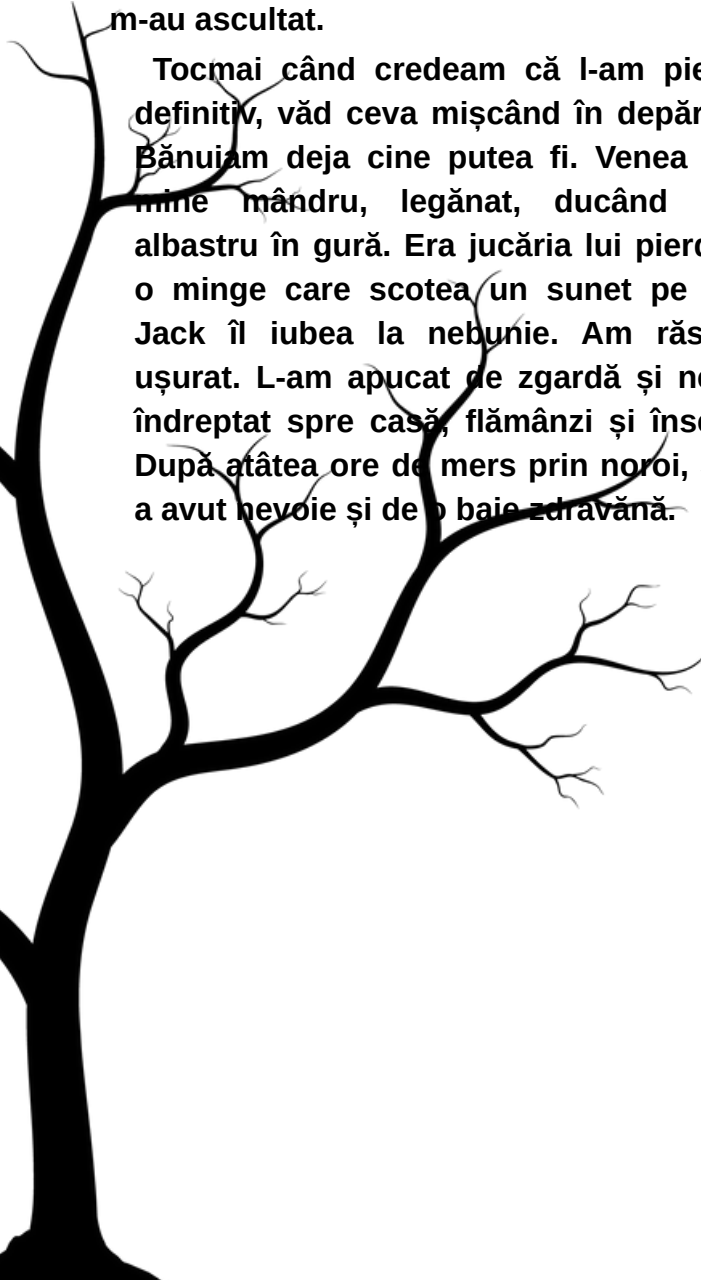
Urechile neascultării

Erik Gabriel Horopciuc

Când lumina crudă a zorilor contura cerul, eu și câinele meu, Jack, am plecat la vânătoarea de ratoni în pădurea din apropierea casei bunicii mele. Primele două ore au fost cele mai norocoase, deoarece ne-am ales cu 4 piei de raton, dar în a treia oră... l-am pierdut pe Jack!

M-am speriat foarte tare și am început să-l caut peste tot: într-o scorbură a unei veverițe, pe lângă lac, lângă izvor, pe deal, pe câmp, la baltă și iar într-o scorbură. Parcă dispăruse de pe fața pământului. Mi-am dat seama destul de târziu că el nu putea să se cațere dar nici să încapă într-o scorbură mică. Pentru cine nu știe, Jack este un Ciobănesc German adult, cu blana castanie, nasul mic și negru, ochi ageri, urechile mereu ridicate și ascultătoare, dar, de această dată, acele urechi mari și frumoase nu m-au ascultat.

Tocmai când credeam că l-am pierdut definitiv, văd ceva mișcând în depărtare. Bănuiam deja cine putea fi. Venea spre mine mândru, legănat, ducând ceva albastru în gură. Era jucăria lui pierdută: o minge care scotea un sunet pe care Jack îl iubea la nebunie. Am răsuflat ușurat. L-am apucat de zgardă și ne-am îndreptat spre casă, flămânzi și însetați. După atâtea ore de mers prin noroi, Jack a avut nevoie și de o baie zdravănă.

Inimă de cerneală (poveste terapeutică)

Elisa Anamaria Leizeriuc

După o ceartă cu mama ei, Charlie s-a dus la birou, frustrată și nervoasă, gândindu-se ce a făcut. Cu ce era ea vinovată?!? Nu putea înțelege cu ce a greșit. Între timp, mama pleacă la lucru.

Pe neașteptate, un omuleț de cerneală îi apare în fața ochilor:

- Ce s-a întâmplat?

- M-am certat cu mama.

- De ce? O urăsc: m-a pedepsit și mi-a luat telefonul.

- Te-aș putea ajuta!

- Accept!

- Eu mereu mi-am căutat mama.... Niciodată nu am văzut-o. Am și eu inimă. Deschide cartea pe care ți-a dat-o mama ta la ziua de naștere.

- Am deschis-o!

- Și ce scrie?

- Ești ca un chip de hârtie, inocentă, dar nu te voi mai cunoaște, dacă mă vei alunga!... Asta a sunat ca și cum nu mă mai iubește....

- Deci, vii cu mine?

- Da. Chipul de cerneală o ia de mână pe Charlie și ajung pe un nor. Charlie observă că este de aceeași mărime cu el.

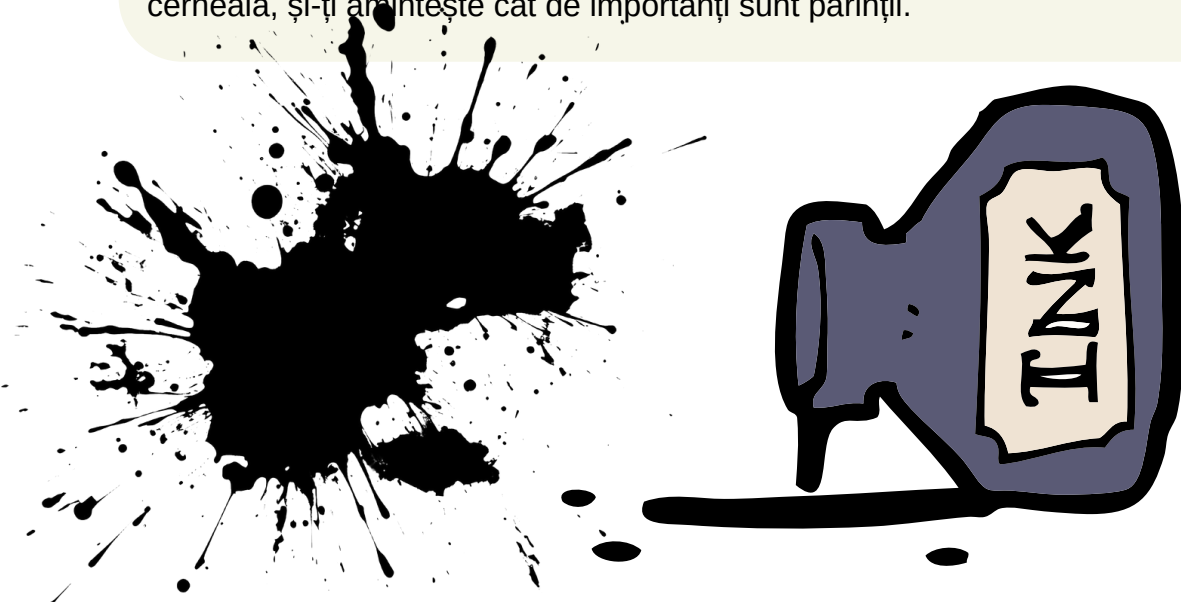
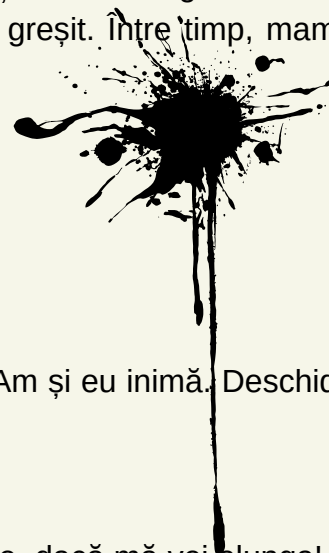
- Aici ai tot ce ți-ai dori.

- Sunt recunoscătoare, mulțumesc!

Chipul de cerneală dispăru. După un timp, fata începu să-și dea seama de ce a făcut.

- Lasă-mă să plec! Te implor! - strigă ea, dar nu era nimeni care s-o audă.

Rămase acolo pentru totdeauna, transformându-se încet- încet într-un omuleț de cerneală. De fiecare data când un copil este supărat pe unul dintre părinți, vine el, cel de cerneală, și-ți amintește cât de importanți sunt părinții.

În „cazarmă”, la bunici

Daniel Mazilu

Părinții mă lasă două zile la bunica. Știu ce m-așteaptă: militaria, fiindcă Bicu a fost comandant. Acolo n-ai voie să te hlizești, să caști, să comentezi sau, și mai rău, să lenevești.

Data trecută, fiindcă-am făcut-o „vrăjitoare” pe Țața Fleața, bunicul m-a pus să dezăpezesc toată curtea. Mi-a luat ceva timp. Pe bunica nu ai voie s-o superi, fiindcă n-o să uiți niciodată mustrarea ei.

Mi-am învățat lecțiile: acum am experiență. Bunicii au o regulă de aur: cine nu face treabă, nu mănâncă, așa că m-am gândit să fac curățenie în casă, fără să mi se spună. Am început. Patul era perfect întins, în dulap, totul era ordonat. (Nu am prea avut mare lucru de făcut).

Mă înfățișez în fața bunicului:

- Ce mai pot face, bunicule?
- Douăzeci de flotări, 10 genuflexiuni, 10 abdomene și 50 de fandări.
- Nu e cam mult?
- Comentezi?!?... Încă 10 din fiecare!

Mă apuc. Durează ceva... Mai dura, dacă bunica nu ne chema la masă. Mâncăm fasole cu cârnați. Nu-mi place. Zic în gândul meu, cu un zâmbet forțat: „Da' parcă nu se mai termină!”

La sfârșit, mulțumesc politicos:

- Sărut-mâna pentru masă, bunico!
- Unde pleci?... Spală farfuria!

Mă-ntorc s-o spăl. Apoi, mă așez în pat, cu gândul că, poate, mâine o să dea Dumnezeu să se termine mai devreme serviciul părinților, să mă ia acasă.

„Somnul începe să zâmbească”. Îl văd pe bunicul, o aud pe bunica, „simt cum se aprind focurile, rumenind noaptea cu câte-o gură de zori din fiecare sobă. E somn și nu e somn.” Știu că dorm, dar nu dorm: odată cu zorii, vine ea, și libertatea...

În casa bunicilor

Iasmina Teodora Sârbu

- Unde ești, mamaie?
- Iaca, na, ce vrei? Mă strigi și....
- Mi-i foame!.. Eu ce mănânc?
- Păi, îți fac eu de mâncare... Mai târziu...
- Da' mie mi-i foame acum, nu mai târziu!
- Of!... Cine te-o adus pe capul meu, nu știi?!?...
- Da, da' când îs cuminte, îs băiatu' lu' mamaie!
- Da, las', că ș-acuma ești, nu te alinta!
- Mamaie, mi-i sete!
- Da' tu nu poți să-ți aduci o cană de apă?
- Nu, că nu știi unde-o ții!
- Acoloșă, în camera de curat: este apă proaspătă de la fântână.
- Mamaie, mi-i somn!
- Du-te și culcă-te: eu mai am de cusut.
- Da' nu mai vreau!
- Mă mai zăpăcești mult? Vezi că am treabă!
- Mamaie, mă plictisesc!
- Du-te și pune apă la găini!
- Nu vreau, că miroase urât!
- Alo, Roxana?... Alo!... Vino să-ți iei soldatu', că nu mai ascultă de general!

Coordonator, prof. învăț. primar, Georgeta-Iulia Popa
Clasa a IV-a D

Idei mici, visuri mari

prof. Iacob Anca

Una dintre cele mai plăcute activități desfășurate în Săptămâna Verde de elevii clasei a II-a C a fost vizita la Școala Profesională de Cooperație. Obiectivele acestei activități au avut în vedere stimularea curiozității și interesului pentru diferite meserii și domenii practice cât și dezvoltarea respectului pentru muncă și pentru diverse profesii.

Profesorii și elevii ne-au primit cu zâmbetul pe buze. Ne-au arătat sălile de clasă și atelierelor unde învață lucruri interesante și folositoare. Am văzut lucrări deosebite, lucrute de elevi, aspecte din proiectele la care au participat, medalii, diplome și trofee obținute la concursurile de profil.

Copiii au descoperit laboratorul de gastronomie, unde au degustat produse realizate de elevi, sala de servire în care au fost „clienți” și au aflat și învățat despre bunele maniere la masa de la restaurant și nu în ultimul rând, atelierul de frizerie, unde au văzut echipamentele, modul de lucru și chiar au exersat anumite activități. Au fost foarte curioși să vadă ce și cum învață elevii acolo, cum sunt profesorii care predau și cu bucurie au fost subiecte în atelierul de frizerie-coafură, unde fetele au avut parte de împletituri de prințese, iar băieții de tunsori la modă.

Cel mai impresionant a fost să aflăm că elevii aveau idei frumoase și visuri mari. Ei le-au spus micilor vizitatori că trebuie să învețe și să muncească mult pentru a-și îndeplini dorințele.

Vizita a fost foarte plăcută și am învățat cu toții că orice vis poate deveni realitate dacă avem curaj și încredere. Ne-am întors în sălile de clasă cu multe amintiri frumoase și cu dorința de a învăța cât mai bine.

creating MY E-TWINNING EXPERIENCE

Elevii Școlii Gimnaziale „Grigore Antipa” din Botoșani au participat la proiecte eTwinning, sub îndrumarea dnelor profesor Cocuți Lăcrămioara-Carmen și Zamfir Elena-Daniela, care le-au adus atât premii naționale și internaționale, cât și numeroase experiențe valoroase, marcate de bucurie și curiozitate. Prin intermediul acestor proiecte, elevii au legat prietenii cu colegi din alte țări, au descoperit perspective culturale diverse și au avut oportunitatea de a se exprima prin muzică, pictură și activități creative. Totodată, ei și-au îmbogățit cunoștințele și și-au dezvoltat competențe esențiale, utile pe tot parcursul vieții.

"Global Stage: Enhancing English Skills Through International Drama Collaboration"

My eTwinning experience has been an adventure to say the least. On this journey I've met a lot of amazing people from various countries. It amazes me how we can resemble in different areas even though we are miles away. I look forward to working on more fun and creative projects.

It was a very cool activity since I also do acting, I laughed and worked with my colleagues, the final result was something both beautiful and educational. 💕

Moisa Mirian,
clasa a VI-a C

A Journey through the Arts to Life Skills

This experience was incredible. I've had fun and I love working on this project. This experience was different and I've never imagined that I will be a part of this. During this project I've learnt how beautiful we are on the inside if we give ourselves a chance. I am grateful and I hope I will take part in more projects in the future.

Timofti Alexandra,
clasa a VI-a C

This year, I had the honor to participate in an international project.

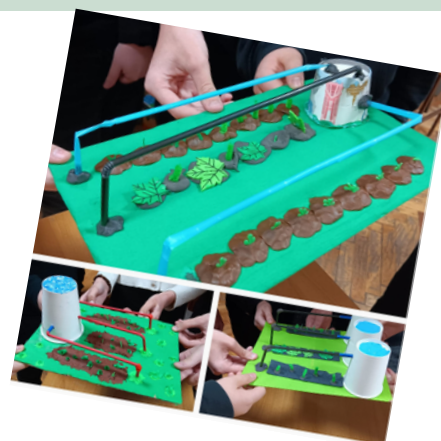
We worked together on posters and we shared our experiences.

I am very excited and thankful that I got to take part in this and I'd like to take this chance to thank my wonderful teachers for this awesome opportunity .

Udrea Irina
clasa a VI-a C

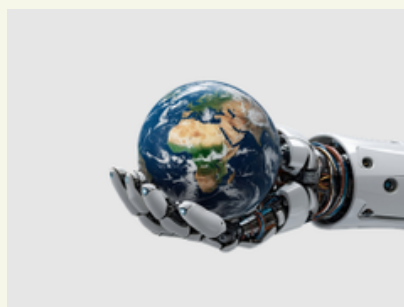
European experience

World of Algorithm

This project opened a new world for me. I learnt a lot about algorithms and how they apply to everyday life without missing out on the fun of meeting new interesting people from around the world.

Zamfir Patrick,
clasa a VI-a D

Learning outcomes

Mini EcoMenders

As an E-twinner in the project Eco Menders I felt excellent. I am thankful that I participated and I socialised with other students from Turkey, Portugal and Italy. I also learnt how to use the Canva app to create different interesting projects. In addition, I saw how important water is in our lives, an exhaustible resource that has to be protected.

Chifiriuc David
clasa a VI-a C

This European activity was so interesting. We've got to meet new people from various European countries, drawing and continuing stories also becoming actors for less than a minute.

We got a life experience. This project encourages us to recycle and protect the sea animals. Seeing that other people care about Earth it's reliving because I thought that no one cares anymore about saving the planet. I loved this activity and I will participate in the next ones too!

Sava Antonia,
clasa a VI-a C

Lumina Învierii

Elev: Halunga Cristiana

Clasa a VI-a B
Profesor, Horopciuc Sabina

Aud în noapte cum clopotul răsună,
Și pe creștini cum cântă împreună,
Lumina sfântă, ce, din cer coboară,
În suflet îmi pătrunde și mă-nfioară.
Venind la noi în taină, cu putere,
În noaptea magică de Înviere,
Lumina ne îndeamnă să iubim,
Pe Domnul nostru să-l slăvim.
Lumina-i veșnicie și iertare,
Îndemnul viu spre îndreptare,
Credința că Iisus a pățit,
A înviat și-n veci ne-a mântuit.
Veniți, smeriți și luați Lumina Învierii,
Ca pe un leac al morții și durerii,
Apoi, roștiți, cu sufletul purificat :
Hristos din morți a înviat !

Lumina Învierii în sufletul meu

Școala Gimnazială „Grigore Antipa” Botoșani

Elev: Damache Maria-Sofia

Clasa a -VI-a B

Profesor coordonator: Horopciuc Sabina

Încă din copilărie, bunica mea îmi povestea despre lumina sfântă care coboară în fiecare an la Ierusalim, în noaptea de Înviere. De fiecare dată când mergeam împreună la biserică, îmi vorbea despre această minune și despre credința oamenilor. Fascinată de poveștile ei, am început să înțeleg cât de importantă este lumina de Înviere pentru creștini. Pentru a-și arăta iubirea față de oameni, Iisus s-a răstignit pe cruce. De atunci, pentru creștini, sărbătoarea Învierii și primirea Luminii Sfinte au devenit simboluri ale credinței și speranței. Luarea Luminii este un obicei important al creștinilor. În fiecare an, în Sâmbăta Mare, la Ierusalim, locul unde a trăit Iisus, se petrece o minune. O lumină sfântă coboară din cer și aprinde lumânările din biserică. Apoi, această lumină este dusă în întreaga lume, pentru ca toți creștinii să o primească în noaptea Învierii.

Pentru mine, Lumina de Înviere simbolizează speranță, pace și credință. În acea noapte sfântă, oamenii sunt mai uniți, mai buni și mai aproape de Dumnezeu. Atunci când ținem lumânarea aprinsă în mâini și spunem „Hristos a Înviat!”, simțim liniște și bucurie în suflet.

De fiecare dată când merg la biserică în noaptea de Înviere, îmi amintesc de poveștile bunicii mele despre lumina sfântă. Cuvintele ei m-au făcut să înțeleg că adevărata lumină nu vine doar din lumanare, ci și din bunătate și credința oamenilor.

Cred că sensul luminii de Înviere este acela de a ne aminti să fim mai buni, mai iertători și mai apropiați unii de alții. Această lumină nu este doar o flacără, ci un simbol al credinței și al renașterii.

Lecția de bunătate prin lumina sufletului

Elev: Onofrei-Nichiforel Andreea

Clasa a VI-a B

Profesor coordonator, Horopciuc Sabina

Într-o dimineață superbă de primăvară, Mara se sculă devreme, plină de bucurie, știind că Vacanța de Paște este magică. Mergând voioasă la baie, a trezit-o și pe sora ei mai mare, Sara.

După masa gustoasă, cele două fete au fugit repede spre geam, să verifice dacă norii supărați mai plângeau cu lacrimi mari și argintii. Își doreau foarte mult să alerge prin natură și să se bucure de vânătoria de ouă.

- Norii s-au potolit, în sfârșit! zise fericită Mara. Hai în curte, Sara!

- Viiiin!

Dintr-o dată, Mara începu să se mire:

- Un fluture! Vai, ce frumos e!

Chiar așa era. Un fluturaș, dar nu unul oarecare. În fața ei stătea un adevărat fluture auriu, cu pete maro și antene sclipitoare, ținând în trompă două foițe legate cu o sfoară mov.

Imediat a venit și Sara, grăbită, surprinsă de minunăția sclipitoare.

- Eu sunt Fluturile Dorințelor. Fiecareia dintre voi i se pot îndeplini trei dorințe importante, zise vocea pițigăiată a fluturașului. În plus, v-am adus și două scrisori. Când vreți să vă puneți o dorință, veniți la acel copac, multicolor, din pădure. Sper că ați înțeles. Citiți aceste scrisori și aveți grijă să nu le vadă nimeni altcineva! Nu veți găsi, în iarbă, ce credeți. La revedere!

Fluturașul dispăru. Fetele intrară în casă pe înserate și se băgară în pat obosite, începând să tragă un somn bun și dulce, cu gândul la acel fluture care dispăruse ca prin magie, dar și nerăbdătoare să desfacă foițele date de el.

A doua zi, surorile își propuseră să citească scrisorile primite de la fluturașul magic. Așa au și făcut, dar au rămas încremenite de cele citite.

„Dragă Mara,

Mi-aș dori să vii la castelul din vârful Dealului Zânelor. Am nevoie de ajutorul tău. Sunt închis într-o cușcă de fier și nu mai pot scăpa de aici.

Semnat: Iepurașul Argintiu”

În cea de a doua scrisoare era același text. Ele își puseră multe întrebări, cum ar fi: „Cine este Iepurașul Argintiu?”; „De ce este închis într-o cușcă de fier?”, și câte și mai câte întrebări legate de scrisorile misterioase.

- Oare putem merge la acel castel, Sara? Întrebă, îngrijorată, Mara. Este înfricoșător pentru mine!

- Da, Mara. Noi putem merge acolo, dar va dura foarte mult timp, răspunse Sara.

- Oare cât?

- Cam două zile. Chiar mai mult.

Fetițele mai stătura pe gânduri, dar Marei îi veni o idee: - Hai să ne punem dorința de a ajunge repede la castel! Ne ducem iute la copacul multicolor din pădure.

- Bună idee! Îmbracă-te repede și vino cu mine! Cine știe de când stă iepurașul în acel castel înfricoșător! Avem ocazia să îl salvăm chiar acum, înainte să i se întâmple ceva rău. Când ajunseră cele două surori, doar Mara și-a pus dorința, încercând să o spună clar:

- Ne dorim să ajungem la castelul din vârful Dealului Zânelor!

- Bine, am să vă trimit acolo, dar aveți grijă să vă ascundeți de vrăjitoarea Yeta. E foarte rea. Te poate transforma în ce vrea ea și te face statuie timp de zece ani. Sper că avertismentul meu vă va ajuta! le spuse fluturașul și le trimise imediat spre castel.

- Ce ciudat! O vrăjitoare rea pe nume Yeta? N-am mai auzit de așa ceva! se miră Sara, stând în fața castelului înspăimântător, ținând-o de mână pe Mara.

- Să intrăm în castel! zise surioara ei mai mică.

Când intrară, îl zăriră pe sârmanul iepuraș în cușca imensă de fier dar, imediat, auziră o voce cutremurătoare.

- Ascundeți-vă! le șopti bietul animăluț. Mă tem că vine vrăjitoarea. Intrați în dulapul acela! Acolo nimeni nu v-ar căuta.

- Bine. Iute! Să închidem ușile și să facem liniște!

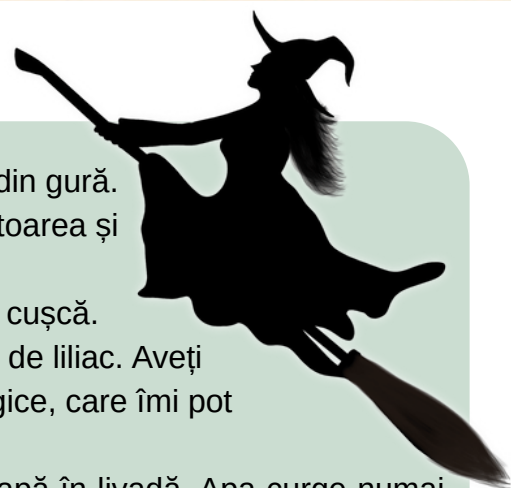
În cameră intră vrăjitoarea cu o cană cu apă și un bol cu mâncare.

- Ți-am adus masa de dimineață, iepurașule! Apropo, cu cine vorbeai mai devreme?

Iepurașul Argintiu nu îi răspunse. Nu voia să mintă, dar nici să le dea de gol pe fetele salvatoare.

- Deci nu vrei să vorbești! Bine, voi sta aici până îmi răspunzi! strigă înfiorătoarea Yeta, cu un glas răutăcios.

- Am vorbit singur! se răsti iepurașul la vrăjitoare, ieșindu-i cuvintele din gură.
- Am înțeles. Mă duc să trag un somn bun, de cinci ore, adăugă vrăjitoarea și dispăru.

Surorile ieșiră din dulap și își întrebară prietenul cum să îl scoată din cușcă.

- Dacă ieșiți din castel, veți vedea în dreapta voastră o floare magică de liliac. Aveți nevoie de apă, deoarece floarea își poate scoate petalele noi și magice, care îmi pot slăbi încuietura

de la cușca în care sunt închisă, dacă mi-o ating. Este un butoi cu apă în livadă. Apa curge numai din lumina sufletelor voastre! Ca să ajungeți acolo, trebuie să aveți grijă la sperietorile de ciori. Sunt vii și agresive. Cam atât pot să vă spun acum. Aveți la dispoziție cinci ore, până când se va întoarce vrăjitoarea.

Mara și Sara luară bețe de pe jos și începură să se lupte cu sperietorile de ciori. Au reușit să le fugărească, la un moment dat.

Fetițele ajunseră la butoiul fermecat, iar apa din acesta curgea pe loc, simțind lumina sufletelor celor două, care voiau să îl salveze pe iepurașul Argintiu.

- Acum, tot ce trebuie să faceți, este să luați un flacon cu lacrimi de bufniță. Când veți face rost de acest lucru, duceți-vă la Fluturile Dorințelor! El vă poate ajuta să obțineți vraja cu care mă poate elibera. Când veți reuși, să vă întoarceți, puneți lacrimile în acest vas și spuneți vraja, pe care v-o va rosti tot el. Nu este greu, le zise Iepurașul Argintiu.

Fetele luară un flacon și se duseră în pădurea întunecată, știind că doar acolo se găsesc câteva bufnițe treze. Zăriră, deodată, într-un copac din apropiere, o bufniță zgribulită și neagră ca un cărbune.

- Dragă bufniță, ne poți da lacrimile tale? Avem mare nevoie de ele.

Dar bufnița nu făcuse mai nimic decât să își rotească ciufulit cap în față și în spate, fără să înțeleagă nimic. Ce ghinion! Cum ar putea ele să o facă pe pasăre să plângă? I-au dat cu ceapă pe la ochi, au cântat melodii triste și i-au povestit despre un iepuraș supărat, dar nu s-a întâmplat nimic.

- Trebuie să mă încălziți ca să vă dau lacrimile mele, altfel nu vă pot ajuta, le spuse bufnița. Mara și Sara își dădură jos gecile cu care erau îmbrăcate și o așezară pe zgribulita bufniță la piepturile lor. Nu după mult timp, se iviră lacrimi din ochii acesteia.

- Ura! Sara, dă-mi repede flaconul!

Mara culese repede lacrimile bufniței, umplând flaconul.

- Acum, hai să mergem la Fluturile Dorințelor să obținem vraja! Propuse Sara, aducându-și aminte de ce spusese Iepurașul Argintiu.

- Nu avem cu ce merge până acolo. Durează foarte mult, răspunse cealaltă. Imediat apărură o pasăre gigantică.

- Urcați-vă în spatele meu! Vă pot ajuta să ajungeți la Fluturile Dorințelor. Așa și făcură. Zburară peste orașe, sate și câmpuri înzăpezite, ajungând, curând, în pădurea în care sălășluia Fluturile Dorințelor.

- Îți mulțumim, pasăre gigantică!

- Cu drag, răspunse aceasta. Vă mai pot aduce și de la castel.

- Se pare că ați reușit, le primi fluturile pecele două fete. Ce dorințe vă mai puneți?

- Ne dorim să ne spui vraja pentru a îl elibera pe Iepurașul Argintiu.

- Bine. Vraja sună așa:
„Lacrimi de bufniță, dorim să îl eliberăm pe sărmanul Iepuraș Argintiu”.

- Îți mulțumim! Am mai dori să ne trimiți din nou spre castel.

Când se întoarseră în camera castelului groaznic în care era închis prietenul lor, aduseră flaconul în care puseră lacrimile culese din ochii bufniței, rostiră vraja pe care o aflară de la fluture și turnară picăturile pe încuietoarea ușii.

- Ura! Sunt liber! strigă fericit iepurașul. Vă mulțumesc!!!

Cele trei ființe părăsiră castelul și așteptară ca pasărea gigantică să apară.

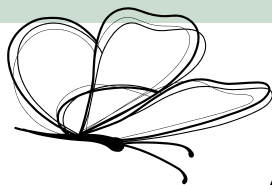
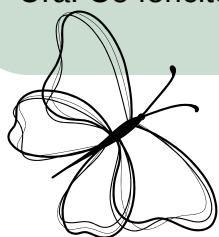
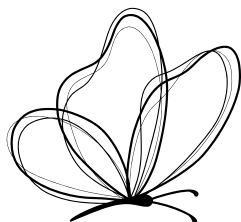
- Uite-o! Urcați-vă repede în spatele ei!

După călătoria grozavă, fetițele și Iepurașul Argintiu și-au pus această dorință neașteptată, stând în fața copacului multicolor:

- Am mai dori să se dărâme castelul vrăjitoarei Yeta.

Cât ai clipi, castelul se făcu praf și pulbere.

- Ura! Ce fericite suntem! Acum vom trăi o viață liniștită până la adânci bătrâneți.

Toamna, cu zâmbet stins

Elev: Onofrei-Nichiforel Andreea
Clasa a VI-a B
Școala Gimnazială "Grigore Antipa", Botoșani
Profesor coordonator: Horopciuc Sabina

Printre nori, lumina se varsă-n falduri pale.
Trec șoapte foșnitoare în vale.
Stihia de frunzare ruginii
Se pogoară pe cărări de glij.
Un iepure aleargă grăbit
Prin dumbravă pribegind.

Sosește vremea de amiazi
Când răsar mere verzi.
Parcă-s cu aur presărate
Sub raze calde, învăpăiate.
Iar pe glastra senină
Aripi ating valuri de lumină.

Diseară, sfera de argint
Pe bolta stelară șade clipind.
Iar zarea ruginie
Parcă acum e pustie.
Cine oare a sosit?
Toamna, cu zâmbet stins.

Toamna

Elev: Gherman Luca
Clasa a V-a A
Școala Gimnazială "Grigore Antipa", Botoșani
Profesor coordonator: Horopciuc Sabina

Toamnă frumoasă!
Ai venit, din nou, acasă.
Tu mereu ne-aduci
Prăjituri dulci,
Umplute cu nuci.

Toamna colorată
Cu fructe se arată.
Mere, gutui și pere,
Ne place să gustăm din ele
Și de pe crengi să le culegem.

Ea colorează frunzele
În nuanțe foarte frumoase.
Roșu, galben și portocaliu,
Ca să-și facă un covor viu
Și să plece în altă țară.

Toamna minunată

Elev: Purice Octavian-Nicolas

Clasa a V-a A

Școala Gimnazială "Grigore Antipa", Botoșani

Profesor coordonator: Horopciuc Sabina

Într-o zi cu soare blând,
Printre frunzele căzând,
Am găsit, cu bucurie,
O scrisoare aurie:

"Dragii mei," așa-ncepea
"Eu sunt Toamna. Da, chiar ea!"
Nu sunt tristă, nu sunt gri,
Ci v-aduc recolte vii.

Pictoriță pricepută
Colorez natura mută.
Merele roșesc ușor,
Strugurii îi coc cu dor.

La "Târgul de Toamnă" vin
De dovleci și fructe plin.
Copilașii-mbujorați
Se adună încântați...

De aroma de plăcintă
Delicioasă, ce te-alintă.
Mulțumesc, toamnă bogată,
Ești frumoasă, minunată!

Toamna cea frumoasă

Elev: Hușoschi Ana

Clasa a V-a A

Școala Gimnazială "Grigore Antipa", Botoșani

Profesor coordonator: Horopciuc Sabina

Toamna este anotimpul în care frunzele sunt pictate în culorile: roșu, portocaliu, galben și maroniu. Vântul bate tot mai tare, copacii rămân goi, iar pe jos, un covor de frunze colorate.

Coșurile sunt pline de fructe zemoase și savuroase. Păsările pleacă spre țările calde, iar noi nepregătim cu gecuțe și ghetuțe. Mere, pere, nuci, gutui sunt pe placul orișicui.

Școala a început. Copiii au tot mai multe teme, deci afară nu mai pot ieși prea des. Totuși, în vacanța din Octombrie, se pot juca și relaxa.

Animalele își adună provizii pentru sezonul rece. Ploaia aproape îneacă asfaltul, soarele e mai rar, noaptea friguroasă a crescut, iar ziua a scăzut.

Toamna e frumoasă, plină de bogății și culoare!

Toamna cea bogată

Elev: Popovici Ștefan Mihnea

Clasa a V-a A

Școala Gimnazială "Grigore Antipa", Botoșani

Profesor coordonator: Horopciuc Sabina

Toamna este anotimpul care îmbracă totul în culori nostalgice de maro, galben, portocaliu și alte culori asemănătoare. Toamna ne învață că tot ceea ce semănăm, la sfârșit o să culegem.

Roadele bogate ne sunt pline de culoare și de gust. Gospodarii sunt în plină forfotă. În orașe oamenii se bucură de spectacolul de culori al frunzelor, de crizantemele apărute peste tot și de tarabele bogate cu fructe și legume de sezon.

La țară, însă, este diferit. Grădinile sunt pline cu glugi de porumb ce trebuie de desfăcat, grămezi de dovleci culeși de pe câmp și alte roade care așteaptă să fie puse la loc pentru a se bucura la iarnă de ele.

Chiar dacă oamenii și locurile sunt diferite, toamna ne învăluie pe toți în culori și miresme îmbietoare.

BUCURIILE IERNII

ELEV: HALUNGA CRISTIANA, clasa a VI-a B
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GRIGORE ANTIPA”, BOTOȘANI
PROFESOR COORDONATOR: HOROPCIUC SABINA

A venit iarna din nou - mi-a fost tare dor de ea.... Toamna monotonă a trecut agale, părea fără sfârșit.

O zi friguroasă de iarnă. O tăcere de mormânt, în văzduh nu zbura nicio pasăre, niciun copil nu a ieșit să se joace în zăpadă. Atâta liniște, încât puteam să-mi aud propriile gânduri. Mă uitam pe fereastră cum ninge; era ca și cum zăpada dorea să mă invite să mă joc cu ea.

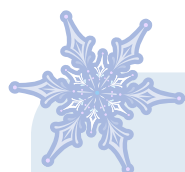
Mi-am pus în grabă o geacă, o căciulă și un fular din dulap, m-am încălțat cu ghetete noi și am ieșit cu repeziciune afară. M-am aruncat în zăpada pufoasă și rece, am început să râd ca un copil mic-se pare că am rupt tăcerea. Ușa se deschide și mama mă strigă, îmi spune că a pregătit masa. Mi-era foame într-adevăr, n-am ezitat și am mers să văd ce a pregătit. Pe masa din bucătărie așteptau niște fursecuri cu ciocolată și un ceai cu fructe de pădure. Am povestit cu mama pentru o vreme, mi-a spus despre cum se juca în zăpadă cu frații ei, nostalgia se simțea în vocea ei. Am băut împreună ceai și am depănat amintiri la gura sobei. Auzeam lemnele trosnind din când în când în sobă, de parcă voiau să ne spună și ele o poveste. Am decis să împodobim bradul împreună și mă gândeam că fiecare glob avea câte o amintire... Am ascultat colinde și ne-am uitat la filme de Crăciun, așa cum obișnuiam în fiecare an. Eram deja cu gândul la Crăciun, chiar dacă era la două săptămâni distanță.

În seara aceea, am luat cina împreună cu părinții. Mâncarea a fost mai gustoasă ca niciodată.

Înainte să adorm, mi-am făcut planuri pentru ziua următoare, visând fericită la joaca în zăpadă și la toate bucuriile pe care le aduce cu ea, iarna.

IARNA ÎN SAT

ELEV: IRIMIEA IANIS-IONUȚ, clasa a VI-a B
 ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GRIGORE ANTIPA”, BOTOȘANI
 PROFESOR COORDONATOR: HOROPCIUC SABINA

Iarna vine încetinel
 Toți o așteptăm nițel.
 Unii, mai cu bucurie,
 Alții, cu melancolie.
 Troienele sunt înghețate,
 Crivățul pe la uși bate.
 Totul este argintiu
 Iar satul este pustiu.
 Focul în sobe arde.
 Ne place să ne plimbăm pe bulevarde.
 Parcurile sunt aranjate,
 Mâncărurile, minunate.
 Norii se scutură ușor,
 Peisajul este lucitor.
 E ca într-un vis,
 Mă simt ca-n Paradis!

COLINDUL CRIVĂȚULUI SACRU

ELEV: ONOFREI ANDREEA, clasa a VI-a B
 ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GRIGORE ANTIPA”, BOTOȘANI
 PROFESOR COORDONATOR: HOROPCIUC SABINA

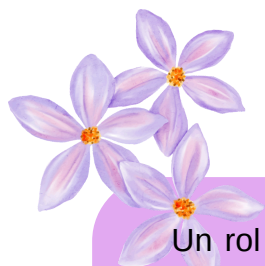
Pe cer apar pietre albe
 Cu lumina lor stridentă,
 Iar pe câmpii răsar flori dalbe,
 Pudrate de ninsoarea lentă.
 Mii de fulgi argintii
 Cad lin din bolta cerului,
 Unde toate satele pustii
 Se-ntind pe tărâmul cerului.
 Dar a ce miroase-aici?
 Cozonaci scoși din cuptoare.
 O, ce lumini frumoase!
 Case decorate, sclipitoare.
 Iar pe cărări cristaline
 Colindă crivățul sacru,
 Luând, cu el, geruri pline
 Și suflând, din ele, acru.

Floarea de liliac în lirica românească

Profesor gradul I, Alina-Valentina Onofrei-Nichiforel
Școala Gimnazială "Grigore Antipa", Botoșani

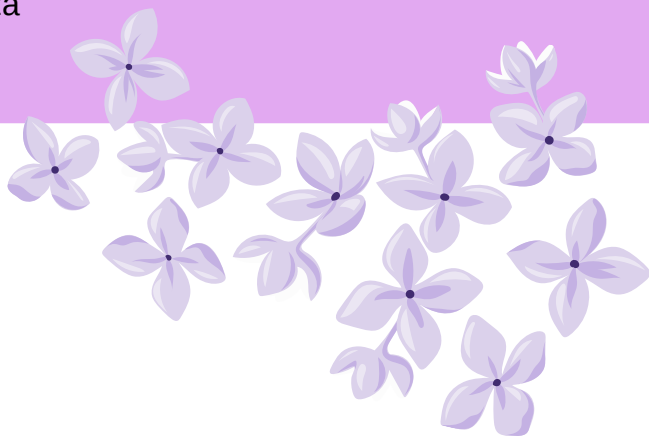
Motto: „Ce-i în visul florilor? / Un dor de soare și de-arpă”.
(Lucian Blaga)

Un rol aparte în creațiile lirice îl are natura, ce este ca o oglindă în care se reflectă gândurile, trăirile, sentimentele poetilor. Floarea, mai ales floarea de liliac, este nelipsită, ca motiv literar, în poeziile în care dragostea se împletește cu natura într-un echilibru perfect. În rândurile de mai jos voi călători, sub parfumul liliacului, prin lirica românească, cea în care cuvântul sună atât de dulce...

Radu Paraschivescu, în poezia "Românță", surprinde liliacul într-o iubire efemeră. Epitetul situat în inversiune "stins parfum de liliac" accentuează teama poetului de a nu-și pierde iubita pe care o așteaptă seara, pe străzile "pustii" ale unui târg de provincie. Liliacul, la Alexandru Macedonski, semnifică înflorirea iubirii. În imaginea vizuală „acele ramuri deodată înfloriră” se evidențiază explozia florală, în concordanță cu sentimentele năvalnice ale îndrăgostitului. Timiditatea poetului care o așteaptă pe ea sub tufa de liliac este creionată, ca și la scriitorul menționat mai sus, tot printr-un epitet aflat în inversiune, "Plăpândeale lui ramuri". Dacă prima parte a textului liric este dominată de un optimism molipsitor, a doua este izbitoare prin scoaterea în relief a timpului care trece necruțător, amintindu-ne că nimic nu e veșnic: "Uscat e liliacul și nu mai suntem noi" ("Stuful de liliac").

Ipostazele metaforice ale liliacului sunt surprinzătoare la George Dumitrescu. "Ghirlandele bucălate / De liliac spumos - ciorchine grele -" mă duce cu gândul la strugurii parfumați din vii. Abundența acestor flori este evidențiată nu doar printr-o imagine vizuală unică, ci și prin una olfactivă. Simțim savoarea. O adulmecăm. O gustăm. Ne bucurăm de ea. Nici cromatica nu e mai prejos. Albul și violetul creează un contrast delicat în grădini: "Talazuri albe.../ Talazuri viorii cu foc din stele" ("Liliacul"). Metafora din finalul textului plasează

liliacul în rolul unui soldat înarmat cu demnitate, verticalitate și credință, simbol al locurilor natale ale poetului: "Ostaș al Crucii.../ El mi-e patronul zorilor natale".

Nichita Stănescu observă liliacul de la "frunzulițele de smarald", un epitet cromatic prețios, până la ciocănitul lui „timid”, în geamuri. Deschiderea este fermă, reciprocă: poetul deschide fereastra, liliacul își deschide florile, cei doi bucurându-se unul de prezența celuilalt. Transformarea liliacului într-o copilă este o ipostază inedită: "Încet el se preface-n scrum / Și se-ntrupează-n forme!" ("Liliacul"). Copila cu "dinți de-azur", „gura cânt” și „trupul de argilă” scoate la suprafață idealul feminin, de un farmec aparte, la care poetul aspiră cu jind.

Dorul, tristețea, chiar inutilitatea timpului definesc liliacul lui George Bacovia. Parfumul său "amar", greu din „Arminden” evocă o atmosferă tristă, monotonă, decadentă, în contrast cu simbolistica luminoasă din romantism. Liliacul nu este un motiv central în lirica bacoviană, dar ilustrează apăsarea, melancolia, dezolarea, intensifică, aș putea spune, starea de spleen, accentuând condiția de singurătate și fragilitate interioară. Primăvara, evidențiată ca anotimp umed, rece, confuz, are, ca semn al renașterii ratate, o floare de liliac ofilită înaintea de vreme, marcă a unei sensibilități nevrotice crescute. Violetul liliacului este expresia unei stări interioare, metafora unei lumi gata să se destrame. Liliacul se alătură trandafirului stins, violetei, florilor de salcâm sau de tei într-un univers maladiv, în care parfumul e greu, iar culorile sunt palide sau închise. Prin liliac, poetul transformă frumusețea în tristețe, iar primăvara devine un anotimp al neputinței interioare.

Închei această călătorie prin simbolistica florii de liliac cu un poem de o senzualitate debordantă al unui scriitor botoșănean: Boris Ioachim. Textul "Iubito, flori de liliac..." este o adevărată metaforă a iubirii. EA întruchipează puritatea: "liliacul alb / Din viața mea", forța: „Mă faci puternic”, liniștea: "E-atâta verde-n jur acum / Și liniște-n ființa mea!", rezistența: „O ramură aș vrea să-mi fii...", bogăția sufletească: „Cu tine sunt bogat oricând..." Parfumul liliacului la acest poet nu este greu ca la Bacovia, ci tonic, inspirațional, persistent, chiar obsedant: „Iubito, flori de liliac, / Ce-mi parfumezi și zi și gând”. Concluzionez cu ideea că acest text liric emană o prospețime aparte, în care perechea este constituită dintr-un singur trup, o singură ființă.

Între iubire și pierdere, între frumusețe și efemeritate, între fragilitate și dorințe ascunse, floarea de liliac aduce, în literatura română, un parfum complex experienței umane.

„Pasiunea care a scris istorie: Mircea Lucescu”

Asandei David Adrian
Elev în clasa a III-a A Step by Step

Mircea Lucescu a fost unul dintre cei mai mari antrenori din istoria fotbalului românesc. Născut pe 29 iulie 1945 la București, el a iubit fotbalul încă de când era copil și a muncit mult pentru a-și îndeplini visul.

A jucat la Dinamo București și la echipa națională a României. A fost un fotbalist talentat și respectat de colegi și suporterii. După retragerea ca jucător devenit antrenor și a avut o carieră impresionantă și plină de succes. De-a lungul anilor, a antrenat echipe importante din mai multe țări, precum: Italia, Turcia și Ucraina. Cel mai mare succes l-a avut la Șahtior Donețk, unde a câștigat numeroase trofee, precum Super Cupa Europei.

Mircea Lucescu era cunoscut pentru inteligența sa, disciplina și pasiunea pentru fotbal. A susținut mulți jucători să devină mai buni și a fost un adevărat profesor pentru ei.

Amintirea lui va rămâne mereu vie în inimile tuturor fanilor, considerat un simbol al muncii, al ambiției și al dragostei pentru sport. Mircea Lucescu rămâne o legendă a fotbalului și un exemplu pentru copiii care visează să ajungă mari sportivi.

Ca băiat pasionat de fotbal, Mircea Lucescu mă inspiră să muncesc mai mult la antrenamente, să nu renunț când greșesc și să cred că prin disciplină pot deveni mai bun. Exemplul lui mă face să privesc fotbalul nu doar ca pe un joc, ci ca pe o lecție de ambiție, respect și muncă în echipă.

Jucător retras Italian care a fost susținut de Lucescu

Misiunea Secretă din Ghiozdan

Drag elev,

Se aude? Da, exact! Este sunetul acela minunat al clopoțelului care anunță că a început...
MAREA VACANȚĂ!

Gata cu trezitul la prima oră, gata cu uniformele și cu temele zilnice. Este timpul pentru înot, înghețată, plimbări cu bicicleta și somn pufos până târziu.

Să fim sinceri: meriți din plin această pauză. Ai muncit un an întreg, ai scris rânduri întregi, ai socotit și ai învățat lucruri extraordinare. Dar, înainte de a închide complet ghiozdanul, am un mic secret de împărtășit cu tine. Jocul e minunat, dar creierul are nevoie de „combustibil”. Știu că planul tău principal este să te joci de dimineața până seara. Și este foarte bine! Jocul este meseria copilăriei. Însă, creierul nostru este ca un mușchi: dacă un sportiv nu se mai antrenează deloc trei luni, când se întoarce pe teren îi va fi foarte greu să alerge.

Ca să nu lăsăm „mușchiul istețimii” să lenevească de tot, propun un pact. Nu vorbim despre teme plictisitoare, ci despre două super-puteri pe care le poți exersa zilnic:

1. Lectura – Pașaportul tău spre lumi magice

Când citești o carte în vacanță, nu o faci pentru o notă. O faci pentru aventură!

- Vrei să fii pirat? Deschide o carte.
- Vrei să explorezi o planetă îndepărtată sau să vorbești cu animalele? O carte te duce acolo instant, fără bilet de avion.
- Sfatul meu: Citește cel puțin 15-20 de pagini pe zi. Poți citi dimineața, înainte să devină prea cald afară, sau seara, la lumina unei veioze, înainte de culcare. Ai să vezi cum personajele preferate îți vor deveni cei mai buni prieteni de vacanță!

2. Problemele de matematică – Antrenamentul detectivilor

Știu, când auzi cuvântul „problemă”, te gândești la ceva greu. Dar hai să privim lucrurile altfel: o problemă de matematică este ca un mister care așteaptă să fie rezolvat de un detectiv ingenios.

- Când mergi la magazin să-ți cumperi înghețată, calculează singur restul.
- Dacă împarți cireșele cu prietenii tăi, gândește-te câte îi revin fiecăruia.
- Rezolvă din când în când câte o problemă-capcană sau un joc de logică. Te va ajuta să rămâi cel mai rapid „gânditor” din gașcă!

Provocarea verii: Încearcă regula „1-1-1”: În fiecare zi, alege 1 capitol dintr-o carte, rezolvă 1 problemă sau joc de logică și fă 1 fapta bună. Restul timpului? Joacă-te, râzi și bucură-te de soare!

Vă doresc o vacanță de poveste, plină de culoare, soare și aventuri de neuitat! Abia aștept să ne revedem în toamnă și să-mi povestești nu doar unde ai călătorit, ci și ce lumi minunate ai descoperit printre paginile cărților.

Cu mult drag și încredere în voi,
prof. înv. primar Loredana Elena Asoltanei

Descoperim magia undelor!

Cu ocazia Zilei Mondiale a Radioului, elevii clasei a III-a A Step by Step au participat la o activitate interesantă și educativă despre rolul radioului în viața noastră. Am discutat despre ce este radioul, despre importanța lui și despre informațiile pe care le putem afla ascultând diferite emisiuni radio: știri, muzică, vremea, informații culturale și educative.

Activitatea a fost apreciată de elevi, deoarece le-a oferit ocazia să lucreze în echipă, să își dezvolte exprimarea orală și să descopere importanța radioului ca mijloc de informare și comunicare.

Pentru a înțelege mai bine cum funcționează un post de radio, elevii au fost împărțiți în grupe. Fiecare grupă a avut sarcina de a pregăti o rubrică radio, alegând un anumit domeniu: știri, meteo, divertisment sau muzică. Copiii au colaborat, și-au împărțit rolurile și au pregătit prezentări creative și interesante.

La final, fiecare grupă și-a prezentat rubrica în fața colegilor, asemenea unor adevărați prezentatori radio. Elevii și-au exprimat apoi opiniile despre meseria de realizator radio și au vorbit despre calitățile necesare pentru această profesie: comunicare clară, creativitate, atenție și încredere în sine.

Înv. Blount Miruna Dumitrița

WINTER IN CHILDREN'S EYES

ELEV: CIUPERCĂ DANIEL DUMITRU, clasa a V-a A
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GRIGORE ANTIPA”, BOTOȘANI
PROFESOR COORDONATOR:
CONSTANTINESCU ROXANA

Winter has arrived. Outside it's snowing with big flakes floating in the air and covering the ground with an increasingly fluffy carpet. The shining snow dresses the trees in a white festive coat. Silence reigns over the village, only the smoke rising above the houses and the barking of dogs are the only signs of life.

Three days and three nights it snowed continuously and the blizzards took over the village and the houses with big white caps were barely visible among the large snowdrifts. The snow stopped and in its place came the frost.

Early in the morning the sun appeared with its bright rays urging us to go outside. Although it was a little cold, we took our sleds and set off on the sleigh ride. There we met other cheerful children, we made a snowman, we ran and played with snow. We were so happy that we didn't feel cold hungry or thirsty.

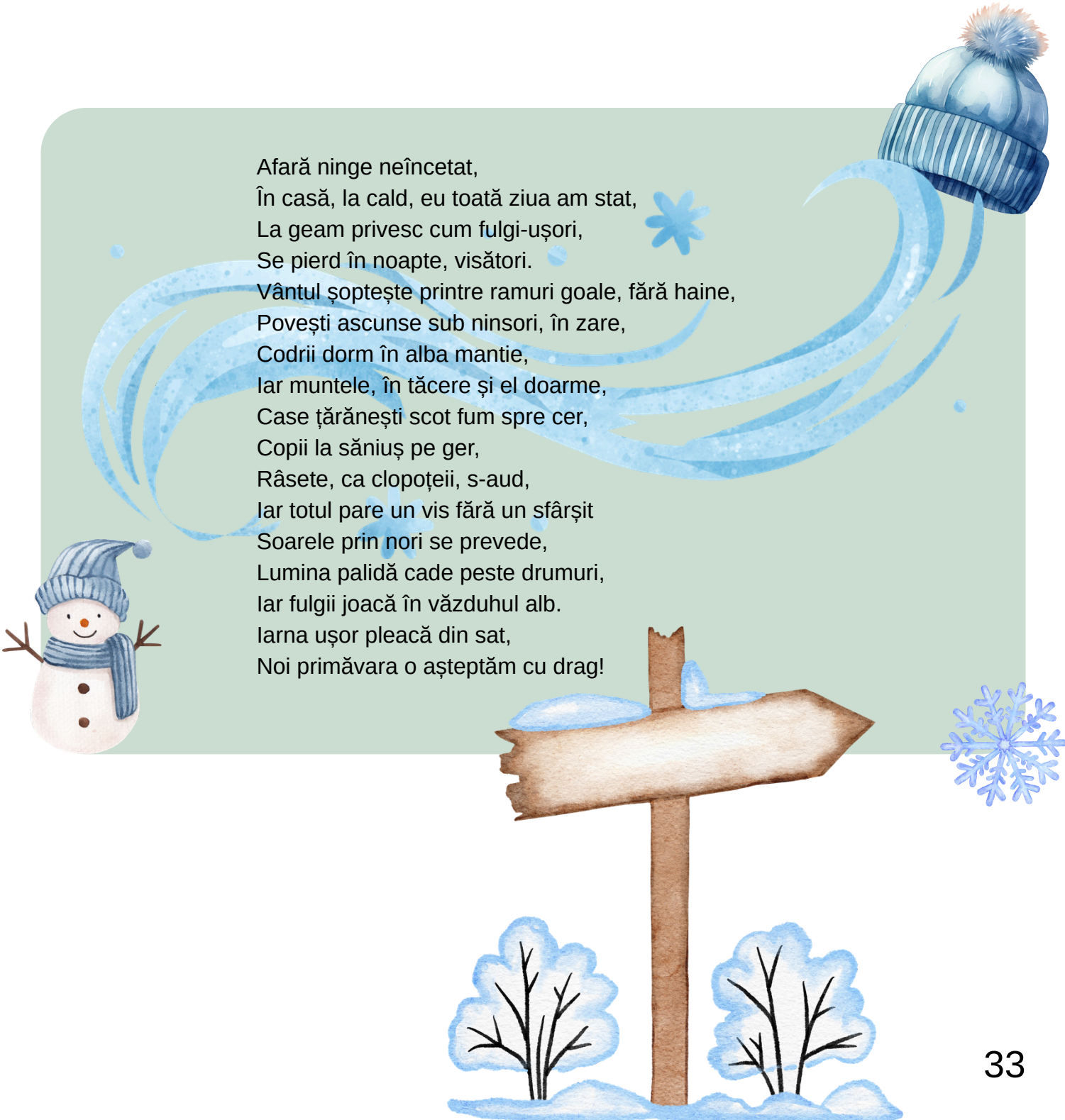
Darkness fell over the village, we had to go home with the promise that we would meet again the next day.

IARNA

ELEV: PĂLIMARIU MARIA MERAL, clasa a V-a B
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GRIGORE ANTIPA”, BOTOȘANI

PROFESOR COORDONATOR:
TANASĂ-VĂLEANU CĂTĂLINA

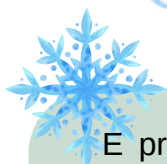

Afară ninge neîncetat,
În casă, la cald, eu toată ziua am stat,
La geam privesc cum fulgi-ușori,
Se pierd în noapte, visători.
Vântul șoptește printre ramuri goale, fără haine,
Povești ascunse sub ninsori, în zare,
Codrii dorm în alba mantie,
Iar muntele, în tăcere și el doarme,
Case țărănești scot fum spre cer,
Copii la săniuș pe ger,
Râsete, ca clopoțeli, s-aud,
Iar totul pare un vis fără un sfârșit
Soarele prin nori se prevede,
Lumina palidă cade peste drumuri,
Iar fulgii joacă în văzduhul alb.
Iarna ușor pleacă din sat,
Noi primăvara o așteptăm cu drag!

PRIMA NINSOARE

ELEV: TANASĂ-VĂLEANU EFREM, clasa a V-a B
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GRIGORE ANTIPA”, BOTOȘANI
PROFESOR COORDONATOR:
TANASĂ-VĂLEANU CĂTĂLINA

E prima dimineață din decembrie. M-am trezit devreme, iar pașii m-au călăuzit spre geamul înghețat și rece. Afară e frig. Vântul rece mișcă ușor crengile supărate ale copacilor. Pe cerul cenușiu, norii negri nu au astâmpăr.

Deodată, privirea mi se mută uimită spre cer. Apar steluțe argintii. Sunt primii fulgi de nea. Ei dansează ca un roi de fluturi albi. Zăpada care ca făina la cernut. Stau, privesc și parcă visez. Deschid geamul și repede îi prind în palmă. Sunt moi și reci în același timp. Cum s-au gândit ei, drăguții, să ajungă la noi chiar în prima dimineață din decembrie. Un val de emoții mă cuprinde.

Până după-amiază, totul e alb și pufos. Am ieșit pe ușă valvârtej. Câmpul pare de cristal. Copacii de zahăr scutură steluțe în adierea ușoară a vântului. Alerg voios și curios prin covorul alb și moale de nea. Ninge încontinuu. Fulgii mari mi se lipesc de obraji reci și roșii, mângâindu-i parcă. Timpul parcă stă în loc la vederea acestei frumuseți. Ce plăcut e să privești zborul amețitor al fulgilor de nea! Parcă zbor și eu cu ei. Mă întind pe zăpada moale și fac îngeruși.

Zăpada s-a colorat și strălucește în lumina stelelor argintii. Ninge, ninge și iar ninge! Regina a patra a anului are trena de culoarea gerului. Iarnă, ce bucurie mi-ai făcut azi!

FRUMOASA ALBĂ

ELEV: POPA ANASTASIA clasa a VIII-a B
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GRIGORE ANTIPA”, BOTOȘANI
PROFESOR COORDONATOR:
TANASĂ-VĂLEANU CĂTĂLINA

Totul este alb în jur. Copacii, casele, troienile înghețate sunt mici detalii în peisajul îmbătător care mă înconjoară. Copiluții nerăbdători așteaptă să își petreacă cât e ziua de lungă la săniuș. Iarna, privită prin ochii copiilor, nu este doar un anotimp rece, ci o lume de poveste plină de magie și bucurie. Pentru ei, fiecare fulg de nea pare o stea rătăcită din cer, iar frigul este uitat atunci când râsetele umplu aerul.

Mici fulgi de nea dansează în înaltul cerului, creând o scenă melodioasă unde vântul năprasnic este muzica înduioșătoare, iar fulgii zglobii fură toată atenția publicului.

Când zăpada acoperă pământul ca o pătură albă și pufoasă, inimile lor se umplu de entuziasm. Săniile alunecă pe derdeluș, obraji devin roșii de frig și voie bună, iar bulgării de zăpadă se transformă în armele unor bătlăii amuzante.

La joacă, iarna devine cel mai bun prieten al copiilor. Râsetele lor învăluie fiecare uliță, astfel liniștea apăsătoare a satului care hibernează este alungată de zgomotul vesel al copiilor entuziasmați care își petrec copilăria în momente care se risipesc ușor cu trecerea timpului.

Seara, iarna se liniștește, iar copiii se adună în casele calde. Privesc fulgii care cad încet, visând la vacanță, la sărbători și la darurile care îi așteaptă. Astfel, pentru copii, iarna rămâne un tărâm fermecat, unde fiecare fulg ascunde o bucurie, iar fiecare zi aduce o nouă aventură.

Magia Timpului în Noaptea de Crăciun

Prof. Alina-Valentina Onofrei

PERSONAJE:

Povestitorul

Ilinca, eleva rebelă

Crăciunul Trecut

Crăciunul Prezent

Crăciunul Viitor

Crăiasa Zăpezii

Bradul

Îngerul Păzitor

Povestitorul: Trăia, odată, într-un orășel din România, în nord-estul țării, o fată rebelă. Era elevă în clasa a 8-a la o școală în care toaată lumea o cunoștea. Bună la carte, nimic de spus, dar cu atitudine. De! Este seara de Ajun. Pe străzi, oamenii aleargă după ultimele cumpărături. Toți sunt veseli în așteptarea Crăciunului. Ilinca se pregătește de culcare. Se întinde în pat și numără: încă 14 zile de vacanță. Adorme. La miezul nopții, este trezită de un clopoțel. Lângă patul său apare cineva...

Crăciunul Trecut: Trezește-te, Ilinca! Vino cu mine!

Ilinca (somnoroasă): Cine ești tu?

Crăciunul Trecut: Eu sunt Spiritul Crăciunului Trecut și ne vom întoarce în copilăria ta.

Povestitorul: Și Spiritul îl poartă în timp, cu mulți ani în urmă.

(Cei doi se rotesc o dată, apoi stau și privesc ce se întâmplă în continuare. Apare Bradul).

Bradul: Ce drăguț sunt! Uite ce frumos m-ai împodobit! Am și o stea strălucitoare în vârf, cadouri pe la poale... Ce prieteni buni suntem! Să nu mă uiți, prăfuit, într-un colț, când voi fi mare! Să păstrezi, în sufletul tău curat, copilul de odinioară...

Ilinca: Ce mai vrea și ăsta? Auzi! Împodobit! Bradul e pentru copiii mici. Fugi de aici, haine verzi!

Bradul: Dar se apropie Crăciunul...

Ilinca: Crăciunul? Maaare scofală! Iar trebuie să îi suport pe verișorii ăia smiorcăiți după cadouri și pe mătușile alea gălăgioase care se laudă întruna cu rețetele lor.

Crăciunul Trecut: Și uite așa, Ilinca, ai crescut cu nepăsare față de familie, prieteni și cunoscuți. Pe rând, i-ai îndepărtat din viața ta, clădind un zid de gheață în jurul inimii tale.

Ilinca: Oare am greșit? Am fost prea aspră cu Bradul?

Crăciunul Trecut: Eu nu sunt în măsură să te judec. Am fost trimis să-ți reamintesc trecutul.

(Se retrage. Ilinca rămâne singură).

Ilinca: Oare am fost eu fericită vreodată? Când? O, daaa! Îmi amintesc. Când trăia bunica și ne adunam cu toții să cântăm colinde lângă foc. Cum suna colindul acela? "Galbenă gutuie, / Dulce-amăruie, / Lampă la fereastră / Toată iarna noastră..."

Povestitorul: Ilinca s-a dus, din nou, la culcare, foarte obosită și tristă. Se gândea că totul a fost doar un vis, nu putea fi adevărat ce i s-a întâmplat. Acum e ora 1.00.

(Clopoțelul sună de 2 ori și apare Crăciunul Prezent).

Ilinca: Presupun că și tu ești unul din spiritele alea nesuferite...

Crăciunul Prezent: Ha! Ha! Ha! Nu ai dreptate! Eu? Nesuferit? Ce glumă bună! Te contrazic, draga mea! Eu sunt veselia întruchipată. Permite-mi să mă prezint! Sunt Spiritul Crăciunului Prezent și îți arăt viața ta de acum.

(Cei doi se rotesc de 2 ori, apoi stau și privesc ce se întâmplă. Apare Îngerul Păzitor).

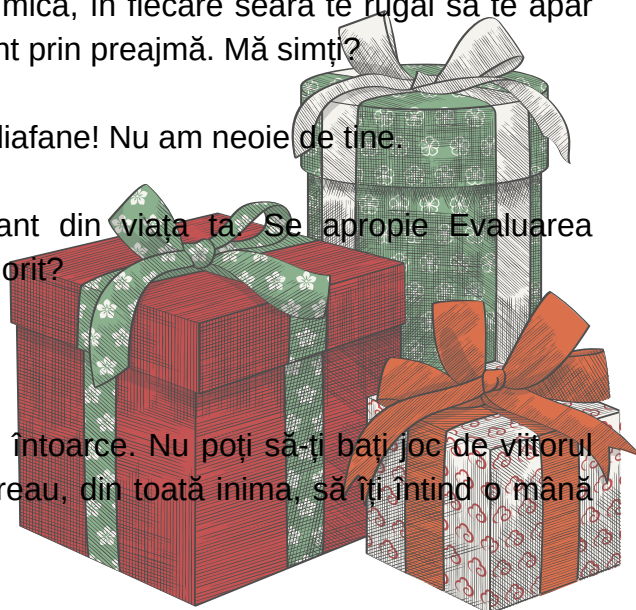
Îngerul Păzitor: Ce ai crescut, Ilinca! Când erai mică, în fiecare seară te rugai să te apăr de rele. Chiar dacă nu o mai faci acum, eu îți sunt prin preajmă. Mă simți?

Ilinca: Ce importanță are? Vezi-ți de aripile tale diafane! Nu am nevoie de tine.

Îngerul Păzitor: Dar te afli într-un an important din viața ta. Se apropie Evaluarea Națională și...ce te faci dacă nu ajungi la liceul dorit?

Ilinca: Ei, și? Tot intru undeva.

Îngerul Păzitor: Ilinca, timpul trece și nu se mai întoarce. Nu poți să-ți bați joc de viitorul tău. Nu te știi așa! Nu mă respinge! Eu doar vreau, din toată inima, să îți întind o mână prietenoasă, știi că te poți baza oricând pe mine.

Crăciunul Prezent: Ei? Ce mai aștepți? Dă-i mâna! Știi vorba: Ce-i în mână, nu-i minciună.

Ilinca: Pot să mă descurc și singură.

Crăciunul Prezent: Cum vrei. Este alegerea ta! Nu te judec. Am fost trimis să-ți amintesc ce ai lângă tine. (Se retrage).

Ilinca: Dacă are dreptate? Hmmm...

Povestitorul: La culcare... Ilinca e și mai obosită...Acum e ora 2.00.

(Clopoțelul sună de 3 ori și apare Crăciunul Viitor).

Ilinca: O, nu din nou! Tu cine mai ești?

Crăciunul Viitor: Nu ghicești? Eu sunt Spiritul Crăciunului Viitor. Am fost trimis să îți arăt ce te așteaptă de acum încolo.

(Se rotesc de 3 ori).

Ilinca: Pari cam amenințător!

Crăciunul Viitor: Să știi că sunt! Lumea se sperie de mine.

Ilinca: De fapt, ce vrei?

Crăciunul Viitor: Răspunsul la întrebarea ta e simplu. Vreau să te îndrepti, să te maturizezi și să realizezi că așa...nu mai poți continua. Ești mulțumită de atitudinea ta?

Ilinca: Da. Am obosit să fiu drăguță. Dacă ești prea bun, toți te iau peste picior.

Crăciunul Viitor: Nu e chiar așa! Bunătatea nu se pierde, iar respectul se câștigă.

Ilinca: Cum?

Crăciunul Viitor: Simplu. Îți cer doar un lucru. Să o ajuți pe Crăiasa Zăpezii.

Ilinca: De ce ar avea nevoie tocmai de ajutorul meu?

Crăciunul Viitor: Ai să vezi...

(Se apropie Crăiasa Zăpezii cu pași ușori).

Crăiasa Zăpezii: Ilinca, ce bine îmi pare că te văd! De când te caut...

Ilinca: Pe mine? Interesant!

Crăiasa Zăpezii: Da, pe tine. Uite propunerea mea: Mă ajuți să aduc ninsoarea mea magică peste oameni?

Ilinca: Cum adică ninsoare magică?

Crăiasa Zăpezii: Doar așa pot păstra BUNĂTATEA, SPERANȚA, PRIETENIA, UNITATEA și PURITATEA. Eu nu le pot atinge, s-ar topi, dar tu, pentru că ești OM, ai această posibilitate. Mă ajută? Dacă treci peste provocarea pe care ți-o propun, viitorul tău va fi bun, dacă nu...

Ilinca: Dacă nu?

Crăiasa Zăpezii: Te așteaptă multe neazuri. Îți vei pierde toți prietenii: pe bradul tău din copilărie, pe îngerul tău păzitor, familia, colegii, profesorii și...lista poate continua.

Ilinca: Mă simt mai bine singură. Nu-mi pasă!

Crăiasa Zăpezii: Nu-ți pasă? Atunci te voi transforma într-un bloc de gheață. Așa să fii! Rece! Și la propriu și la figurat!

Ilinca: Nuuu! Să fiu un bloc de gheață? O eternitate? Mi-ar fi prea frig!

Crăiasa Zăpezii: Aaaa! Deci îți place căldurica.

Ilinca: Recunosc (jenată).

Crăiasa Zăpezii: Te răzgândești?

Ilinca: Bine. Te voi ajuta.

Crăiasa Zăpezii: Și îmi promiți că vei fi un adult responsabil și prietenos?

Ilinca: Da. Nu mai vreau să fiu singură.

Crăiasa Zăpezii: M-a convins sinceritatea ta. Ai grijă de tineeeeeeee! Viitorul îți aparțineeeeeeee.

O POVESTE CU CERNEALĂ DE GHEAȚĂ

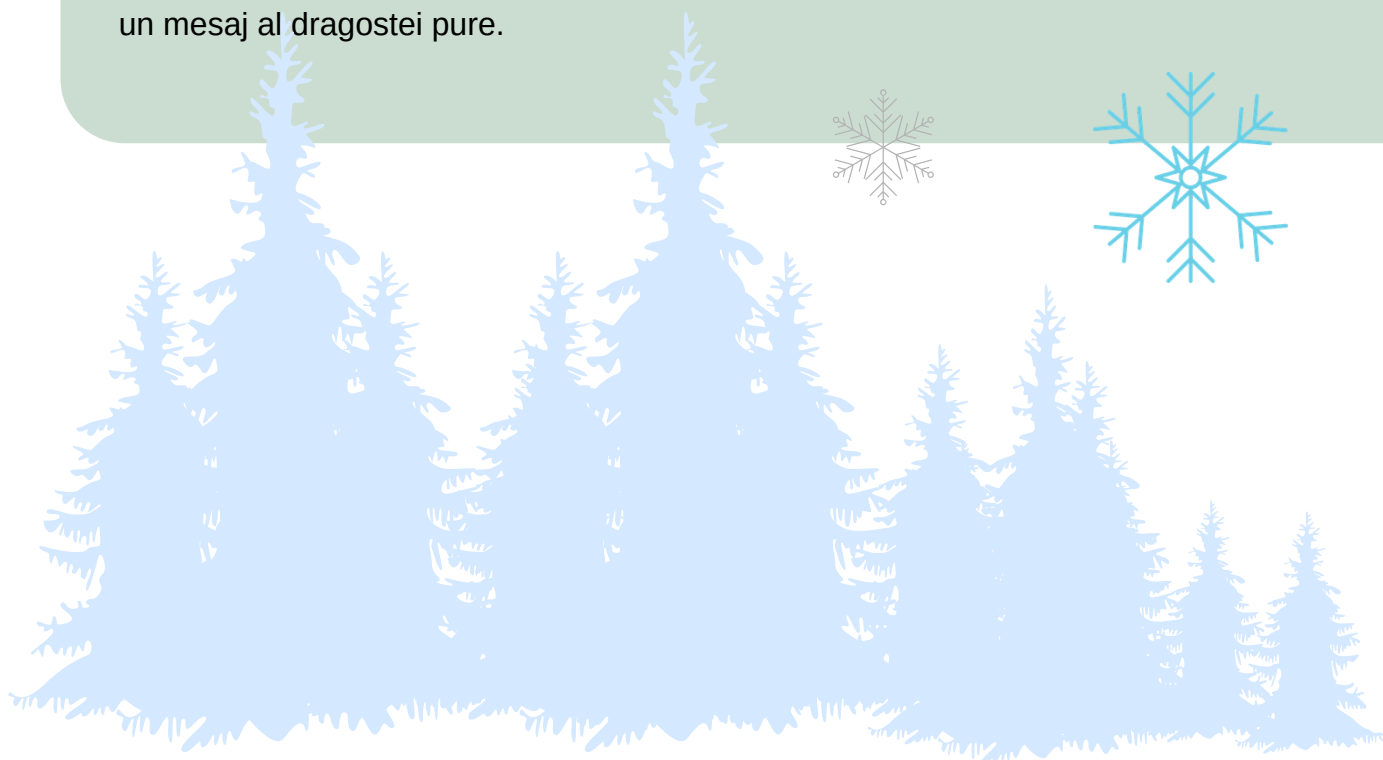
ELEV: GHERMAN MARIA, clasa a V-a A
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GRIGORE ANTIPA”, BOTOȘANI
PROFESOR COORDONATOR: ONOFREI ALINA

Cerul s-a lăsat, dintr-o dată, peste sat. Luca și Ana stăteau cu frunțile lipite de geamul rece, așteptând primul semn al iernii. Deodată, o steluță albă și firavă, a început să plutească în aer, urmată de mii de stele, într-un dans mut și elegant.

-Uite, Ana! Cerul a început să se desfacă în mii de bucăți de zahăr, a spus Luca, foarte bucuros.

Copiii au ieșit în curte, unde liniștea era adâncă, încât puteai auzi fulgii de nea coborând pe pământ. Ana întinse mâna. Un mic fulg de nea ajunsese pe mânăsa ei călduroasă. În jurul lor, lumea se transforma. Copacii primeau haine albe și strălucitoare. Urmele pașilor lor în zăpada proaspătă păreau niște semne magice pe o pagină albă de uriaș. Acest aer rece le înroșea obraji, dar frumusețea acestui regat de cleștar le făcea să uite de frig.

Iarna nu mai era doar un anotimp rece, ci o poveste scrisă cu cerneală de gheață, iar cei doi, Ana și Luca, o citeau cu inima plină de uimire. Pentru ei, fiecare fulg de nea era un mesaj al dragostei pure.

IARNA ÎN OCHII MEI

ELEV: PRISACARIU ERICA GABRIELA, clasa a V-a A
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GRIGORE ANTIPA”, BOTOȘANI

Este iarnă. Pe solul încălzit
cad fulgii fragezi. Copiii ies cu
toții afară. Se dau cu sania, se
bat cu zăpadă, se întind pe
neaua moale, ca să facă
numiții “îngeri de zăpadă”. Alții
au ieșit din casă cu un prieten
la o ciocolată caldă. Aud copii
cum cântă colinde
prietenoase:
„Steaua sus răsare,
Ca o taină mare...”

Deși mi-ar plăcea să fiu în locul lor, sunt și mai fericită unde mă aflu acum: alături de rude, să construim un om de zăpadă, apoi să colind din casă în casă.

Această experiență este una de neuitat deoarece o sărbătoresc cu cei dragi. Așa văd eu iarna și Crăciunul, nu doar în cadouri, ci și în timpul petrecut alături de familie și prieteni.

POVESTEAU BUNICII...

ELEV: CRĂCIUN ANDRA-MIHAELA, clasa a V-a A
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GRIGORE ANTIPA”, BOTOȘANI
PROFESOR COORDONATOR: ONOFREI ALINA

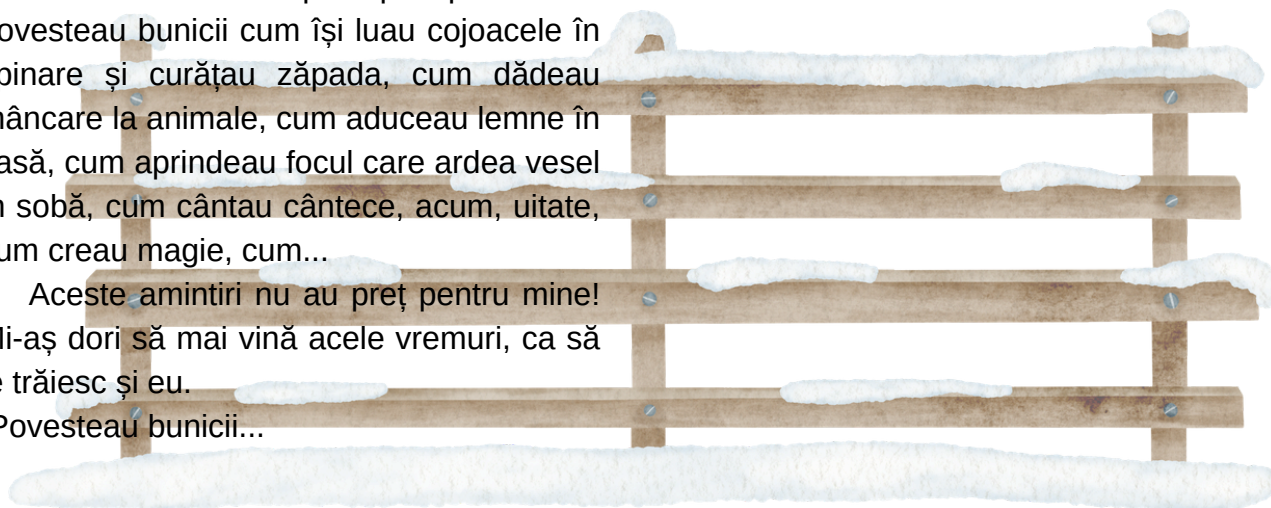
Știați că iarna este cel mai frumos anotimp? Eu ador iarna, pentru că îmi place să merg cu prietenii mei la săniuș, să mă joc cu câțelul meu pe nume Robi prin zăpadă.

Din câte povesteau bunicii, iarna are și beneficii. Atunci când se topește și se transformă în apă, zăpada ajută pământul la agricultură. Gerul îngheață microbii nă răvași.

Anul acesta am avut bucuria de a sta cu bunicii mei la gura sobei. Așa am aflat că lumea era taaare fericită pe timpuri...Zăpezile lacome acopereau gardurile, iar derdelușurile erau pline de copii care se trăgeau cu sania pâână seara târziu. Ajungeau acasă cu obraji roșii ca merele coapte, iar părinții îi așteptau cu turte delicioase coapte pe plită. Mai povesteau bunicii cum își luau cojoacele în spinare și curățau zăpada, cum dădeau mâncare la animale, cum aduceau lemne în casă, cum aprindeau focul care ardea vesel în sobă, cum cântau cântece, acum, uitate, cum creau magie, cum...

Aceste amintiri nu au preț pentru mine! Mi-aș dori să mai vină acele vremuri, ca să le trăiesc și eu.

Povesteau bunicii...

Marius și aventura

Elev: Iftime Miriam-Gabriela

Clasa a V-a A

Școala Gimnazială "Grigore Antipa", Botoșani

Profesor coordonator: Onofrei Alina-Valentina

Totul a început într-o zi frumoasă de toamnă, pe când frunzele colorate cădeau lin pe pământ, așternând cu finețe, un covor în urma lor, care urma să fie admirat de Marius. Vedeți voi, el este doar un băiat de treisprezece ani care visează să devină pictor. Locuiește în Hollywood, dar este născut în România datorită mamei sale, Sandra, care este româncă. Acum stă în altă țară deoarece tatăl lui și-a pierdut locul de muncă și nu au mai avut bani destui pentru întreținerea apartamentului, așa că stau la mătușa Lory pentru o vreme. Marius a fost cam afectat la gândul că, plecând din România, va pierde o mare parte din prietenii săi, însă acum este părăsit de mulți prieteni care s-au dovedit a fi falși dar și înconjurat de alții noi.

Așadar, Marius a plecat spre școală în liniște, admirând covorul colorat de toamnă din fața ușii, pe care a călcat cu grijă. Pe drum, totul era trist. Strada era goală, casele arătau ca și cum nu au mai fost locuite de o veșnicie, iar cerul era înnorat și întunecat. Deodată, a apărut ceva care să-i facă ziua mai frumoasă băiatului. Un iepuraș!... O pisică!... Un cățel!

- Haideți, prieteni! Nu putem întârzia, a spus cățelușul.
- Bună ziua, a spus Marius încrezător. Unde mergeți? Eu merg până pe Marzipan Street și am putea merge împreună, dacă vreți.
- Stai o clipă...tu ne auzi?
- Da. Și e normal. Este ceva magic. Sunt singurul om din țară care o poate face.
- Wow, nu știam că unii oameni ne pot auzi, dar, din păcate, noi mergem pe altă stradă, numită Autumn Street.

- Autumn Street? Nu am mai auzit niciodată de această stradă, a spus băiatul. Apoi s-a uitat la ceas și a observat că orele încep peste jumătate de oră și a strigat bucurios:

- Stați, așteptați-mă! Pot veni cu voi câteva minute? Mai am timp treizeci de minute și aș vrea să văd ceva de pe strada voastră. Asta, bineînțeles, dacă și voi doriți și puteți.

- Sigur, a răspuns cățelul. Eu sunt Bish, pisicuța este Sunny, iar iepurașul e Bunny.

- Încântat, Bish, Sunny și Bunny. Eu mă numesc Marius.

După vreo cinci minute de mers, animăluțele se opresc brusc, iar băiatul întreabă nelămurit:

- Ce faceți? De ce v-ați...

- Sttt! A spus Bunny încruntat. O vei supăra pe Toamnă!

- Pe Toamnă?!

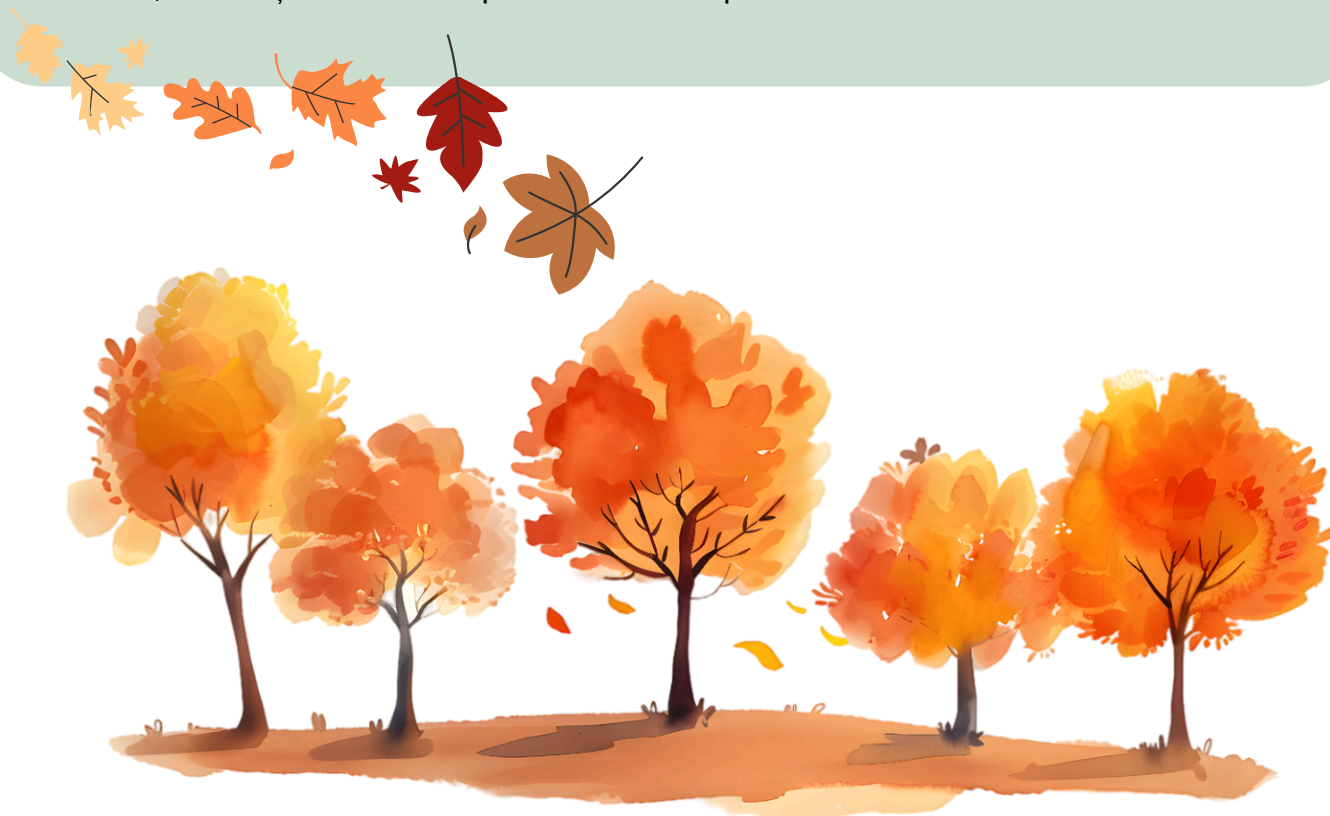
-Da, dragule, pe Toamnă și pe frunzele ei obosite care așteaptă cu nerăbdare să fie colorate.

- Bună! se auzi o voce de deasupra vietăților.

Marius sări ca ars, dar Sunny l-a liniștit, spunându-i că e doar copacul mare, numit Tomi.

- Bine, eu cred că voi întârzia la școală. Mi-a făcut plăcere, paaa!

- Marius, să știi că toamna este un anotimp în care natura prinde culoare și viață. Deci, dacă toamna vei mai întâlni vietăți care vorbesc, cum sunt eu, să știi că e ceva normal, se auzi o voce care părea că îl urmărise pe Marius dar, după câte s-au întâmplat în ziua aceea, nici nu și-a mai întors privirea. S-a comportat normal.

Parfumul frunzelor

Elev: Coșulianu Elia Maria

Clasa a VIII-a C

Școala Gimnazială "Grigore Antipa", Botoșani

Profesor coordonator: Onofrei Alina-Valentina

Se scutură lumina pe câmpii,
Ca un oftat al zilelor târzii,
Și vântul poartă-n aripi de mătase
Parfumul frunzelor ce cad, sfioase.

Arborii-mbracă veșminte de-un galben ca mierea,
Iar cerul coboară-n apusuri tăcerea.
Păsările se-adună în stoluri din zbor,
Vântul le poartă ca un dirijor.

Merele din pomi au fost culese,
Perele sunt toate coapte și grele,
Spicele de grâu se leagănă ușor,
Așteptând să fie strânse cu spor.

Râul murmură blând, în taină,
O frunză oprindu-se pe apa-i firavă,
Iar timpul privește din umbră, uimit,
Cum tot ce era viu, acum a pierit.

În fiecare frunză ce cade ușor,
Se-ascunde un gând, o poveste, un dor,
Iar toamna, în taină, ne-nvață mereu
Că tot ce se stinge renaște din greu.

Toamna a venit!

Elev: Gherman Maria

Clasa a V-a A

Școala Gimnazială "Grigore Antipa", Botoșani

Profesor coordonator: Onofrei Alina-Valentina

A venit, din nou, toamna
Cu frunze ruginii în palmă.
Vântul suflă-n crengi
Și ne aduce multe vești.

În copaci și prin livezi
O mulțime de culori vezi!
Frunzele minunate, rând pe rând,
Cad și ele la pământ.

Tare ne-am mai bucura!
Toamnă, nu pleca!

Toamna

Elev: Prisacariu Erica-Gabriela

Clasa a V-a A

Școala Gimnazială "Grigore Antipa", Botoșani

Profesor coordonator: Onofrei Alina-Valentina

Toamna dragă a sosit
Ea aduce bucurii.
Vremea s-a înrăutățit
Școala începe, dragi copii!

Frunzele s-au îngălbenit,
Iarba s-a vestejit,
Vântul s-a îngroșat
Căldura s-a îndepărtat.

Noaptea liniștitoare s-a lungit,
Omul nu mai este obosit.
Noi toamna o iubim
Și în frunze ne tăvălim.

Toamna în culori

Elev: Hrițcu Sarah Maria

Clasa a V-a A

Școala Gimnazială "Grigore Antipa", Botoșani

A sosit toamna. Afară, vremea nu este prea frumoasă. Ploaia aproape că îneacă asfaltul, iar soarele nu mai este atât de des pe cer. Pădurile și-au schimbat cu totul înfățișarea. Copacii au acum frunze ruginii, iar unii nici măcar frunze nu mai au. Frunzele lor coboară dansând, așezându-se și formând covoare fabuloase. Animalele își adună provizii. Nu vor ca iarna care vine să moară de foame. Hibernarea, pentru ele, este destul de importantă, ca și la noi, oamenii, somnul.

Vremea de afară s-a schimbat. Copiii nu mai pot ieși prea mult afară deoarece este suficient de frig. Au și multe teme, doar a început școala. Dar, partea bună e că au Vacanța de Toamnă, ceea ce înseamnă că se pot relaxa și juca.

Toamna este un anotimp plin de peisaje magnifice și, cu siguranță, este specială.

Artă în culori

BANDĂ DESENATĂ
elev, Buliga Arianna-Maria, 5 A

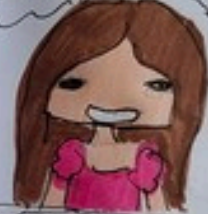
Pisica în cază!

Între-a zi Papi
se plimbă până
la răzvară a fetei
și o felie care are
o problemă

Autor!
Pisica mea
este blândă
și nu are
probleme

Bună!! Îmi dai te rog
un autograt?

Sugar

Bar cu
un autograt
cu o felie

Pisica ei se blănește
pentru un câștig!

A. OK!

Și Papi din două în una

Și-a
le alina

cyberare

blăne

PICTURĂ GRĂDINA CU LICURICI

DIANA HARALAMB

ECO ȘCOALA

Educație pentru viitor prin Programul Mondial Eco-Școală

În cadrul Programului Mondial Eco-Școală, elevii și profesorii școlii noastre s-au implicat și în acest an școlar, în organizarea unor activități dedicate protejării mediului și promovării unui comportament responsabil față de natură. Temele abordate, „Natura și Biodiversitatea” și „Managementul deșeurilor”, au oferit elevilor, ocazia de a învăța prin activități practice, creative și educative. Dintre activitățile reprezentative, amintim:

„Grădina școlii - activități de toamnă”, a cuprins activități de curățenie și întreținere a grădinii școlii, specifice anotimpului toamna. Prin îngrijirea spațiilor verzi, elevii și-au format și consolidat deprinderi de protejare a mediului, dezvoltând, totodată, spiritul de responsabilitate și conștientizare ecologică. De asemenea, elevii și-au valorificat creativitatea prin realizarea de lucrări artistice din materiale naturale, îmbinând dimensiunea educativă cu cea artistică.

Cu ocazia sărbătoririi Zilei Verzi a Eco-Școlilor, s-a desfășurat activitatea „Plantăm responsabil pentru un mediu durabil!”, în cadrul căreia elevii au participat la acțiunea practică de plantare a unui copac în curtea școlii. A fost ales un pom fructifer- mărul, datorită semnificației sale simbolice și ecologice. Pentru marcarea momentului, participanții au realizat și o pancartă ecologică cu mesajul: „Plantăm responsabil pentru un viitor durabil!”. Activitatea organizată, sintetizează angajamentul colectiv al școlii noastre față de valorile sustenabilității și responsabilitatea generațiilor tinere față de mediu.

Activitățile dedicate Lunii Pădurii (15 martie-15 aprilie 2026), desfășurate sub sloganul „Protejează pădurea! Acționează pentru viitorul tău!”, au inclus plantări de flori, vizionări tematice, concursuri interactive, dezbateri și realizarea unor materiale informative despre rolul pădurilor în menținerea echilibrului natural. Elevii au participat și la campania „Hârtii adunate, păduri salvate”, conștientizând importanța unei gestionări corecte a deșeurilor, atât în familie, cât și în mediul școlar.

Activitățile desfășurate sub genericul „Protejează planeta! Salvează resursele naturale!”, dedicate sărbătoririi Zilei Internaționale a Pământului, 22 aprilie 2026, au cuprins materiale video informative, dezbateri, prezentarea unor exemple de bună practică, organizarea unei expoziții de desene și lucrări plastice precum și realizarea unor pliante, distribuite în comunitatea locală, pentru sensibilizarea populației privind protejarea resurselor naturale.

Ziua Internațională a Biodiversității, 22 mai 2026, a fost marcată prin activitatea tematică „Biodiversitatea protejată, natura salvată”, desfășurată cu sprijinul specialiștilor din cadrul Direcției Județene de Mediu Botoșani. Activitatea a inclus prezentări PowerPoint, vizionarea unor materiale video tematice despre biodiversitate, specii protejate, efectele poluării și modalități de protejare a mediului. Elevii au participat la discuții interactive, jocuri educative și exerciții digitale, descoperind importanța conservării plantelor și animalelor și dezvoltându-și spiritul ecologic și responsabilitatea față de natură. La finalul activității, elevii din clasele gimnaziale au împărțit pliante informative colegilor mai mici, privind necesitatea protejării biodiversității locale și naționale.

În cadrul activității „Sărbători de poveste”, elevii au realizat ornamente, felicitări, eco-brazi și obiecte decorative pentru Sărbătorile de iarnă, utilizând materiale refofosibile, evidențiind, astfel, posibilitatea valorificării deșeurilor prin transformarea acestora în creații practice și estetice.

Activitatea „Primăvara creativă” a constat în realizarea de măștișoare, felicitări, decorațiuni pentru clase, specifice anotimpului primăvara, utilizând materiale recuperabile. Prin această activitate, elevii au manifestat o atitudine responsabilă față de mediul înconjurător, demonstrând că materialele considerate deșeuri pot fi reutilizate creativ, devenind resurse utile.

Lecțiile verzi au acoperit o gamă largă de subiecte precum schimbările climatice, poluarea mediului, explorarea florei și faunei locale, excursii și drumeții în natură, economia circulară, reducerea deșeurilor și economisirea resurselor (apă, energie), dezvoltarea durabilă, în scopul formării unui stil de viață prietenos cu natura.

Prin aceste activități, precum și prin multe altele desfășurate pe parcursul anului școlar, elevii au înțeles că protejarea mediului începe cu gesturi simple, dar esențiale, bazate pe responsabilitate și implicare activă în viața comunității.

Comitetul Eco al Școlii Gimnaziale „Grigore Antipa” Botoșani

Ochiul copilăriei

Pentru mine, copilăria nu este ceva din cărți sau vreo definiție de la școală. Copilăria este ceea ce trăiesc eu în fiecare zi. Este timpul în care mă joc, alerg și nu trebuie să mă gândesc la grijile oamenilor mari.

Cel mai mult mă bucur când vine weekendul sau vacanța. Atunci nu mă trezesc devreme și am toată ziua pentru mine. Ies afară cu prietenii și găsim mereu ceva de făcut. Ne strângem în spatele blocului sau în parc și jucăm fotbal, ascunsă sau pur și simplu stăm de vorbă și râdem. Nu avem nevoie de lucruri scumpe ca să ne simțim bine. O bicicletă, o Trotinetă sau o minge sunt suficiente ca să uităm de timp. Excursiile sunt mereu speciale pentru mine, pentru că atunci descopăr locuri noi și petrec timp cu familia. Fie că mergem la munte sau la mare, mă simt liber și fericit. Îmi place să fac poze, să mănânc înghețată și să mă plimb împreună cu ai mei. Iar când ajungem prin sate, îmi place liniștea, mirosul de iarbă proaspătă și felul în care totul pare mai simplu.

Cred că să fii copil este cel mai frumos lucru. Uneori îmi doresc să cresc mai repede, dar apoi îmi dau seama că e bine așa cum sunt acum.

Îmi place viața mea de copil, am timp să mă joc, să-mi fac prieteni și să trăiesc momente simple care mă fac să mă simt bine în fiecare zi, mai ales atunci când simt libertatea aceea curată și liniștită pe care o găsești doar în mediul rural.

Ochiul copilăriei

Elevul Chifiriuc David-Gabriel, Școala Gimnazială
„Grigore Antipa” Botoșani, clasa a VI-a, profesor
coordonator: Alina-Valentina Onofrei.

Primăvara sufletului

Elev: Coșulianu Elia Maria
Clasa a VIII-a C

Copilăria este-un cântec
Plin de stele și culoare.
Este zborul unei păsări
Printre razele de soare.

Este glasul dimineții,
Este râsul cristalin,
E jocul dintre vise,
E parfumul unui crin.

Ne jucăm până spre seară
Prin garduri și prin alei,
Iar în suflet străluceau
Mii de stele și scânteii.

Florile ne dau culoare,
Păsările dau cântări,
Iar copilăria noastră
E grădina cu visări.

Mama ne strigă duios
Cu glas cald și luminos,
Iar iubirea din privire
Ne umple de bucurie.

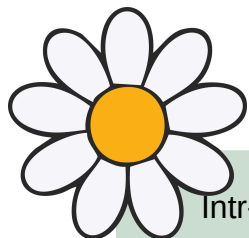
Primăvara și copiii
Poartă-n suflet amintiri,
Cântec, pace și culoare,
Drumul către armonii.

Copilăria-i ca o carte
Plină de emoții vii,
Care nu se uită niciodată
Orișicât de mari am fi.

Chiar de timpul trece agale
Și noi creștem zi de zi,
În adâncul inimii
Vom rămâne tot copii.

Iepurașul și cele două ouă de aur

Elev: Iftime Miriam-Gabriela
Clasa a V-a A

Într-o zi senină cu mult soare și cer albastru, în care copiii îl așteptau nerăbdători pe iepuraș, acesta se plimba bucuros pe o alee dintr-un sătuc micuț și privea curios curțile oamenilor, apoi le arunca pe după gard câte un ou de aur. Vedeți voi, acest iepuraș nu era ca toți ceilalți iepurași de Paște. Era binecuvântat de Dumnezeu cu darul magiei. Mai pe scurt, era un iepuraș magic, care avea ouăle de aur, urechile mari și nu putea fi văzut de nimeni.

Dar, într-o zi, s-a întâmplat un lucru îngrozitor care i-a speriat atât pe copii, cât și pe iepuraș. În timp ce acesta se îndrepta către copiii cumiți care îl așteptau entuziasmați, și-a scăpat două ouă de aur care au căzut la două case ce arătau diferit. O casă era plină de lux, cu balcon de culoarea aurului, cu ferestre uriașe și copaci înalți și deși. Cealaltă casă era simplă și mică, cu două camere, o bucătărie și o baie, cu acoperiș de culoarea lemnului și ferestre mici ce abia se vedeau. Casa luxoasă aparținea unui om bogat și zgârcit, iar cea simplă, a unui om sărac și bun la suflet. Când aceștia au observat ouăle căzute la poartă, și-au dat seama că ceva nu este în regulă și au luat ouăle în casă. Omul sărac l-a așezat în fân și a stat lângă el, așteptându-l pe iepuraș cu nerăbdare. Omul bogat l-a așezat în perne de mătase și l-a ținut deasupra capului tot timpul.

Nu după mult timp, iepurașul a apărut îngrijorat în sătuc, întrebând din casă în casă dacă nimeni nu a găsit un ou de aur. Și de data aceasta nu mai era invizibil. Când era stresat, arăta ca un iepuraș normal. Când omul sărac l-a auzit, a fugit repede spre el cu oul în mână.

-Poftim, iepurașule! Să știi că nu am dormit noaptea trecută deloc, ca nu cumva să îl fure cineva.

-Vai, mulțumesc. Spune-mi, te rog, cum te pot răsplăti.

-Nu îmi trebuie nimic, iepurașule, a spus el convingător.

-Dumnezeu să te binecuvânteze pentru purtarea ta, i-a răspuns iepurașul. Acum, trebuie să merg să găsesc și al doilea ou. Nu mai am prea mult timp la dispoziție. Mă poți ajuta?

Omul a dat aprobator din cap și l-a urmat bucuros pe iepuraș. După minute întregi de căutat și întrebat, cei doi au ajuns la cineva care le-a dat o informație folositoare: oul a fost vândut.

-Știți unde l-aș putea găsi pe omul care l-a vândut? a întrebat iepurașul.

-Stă chiar la cea mai luxoasă casă de pe alee, i-a răspuns o doamnă în vârstă.

Când au ajuns în fața casei omului bogat, au bătut la ușă politicoș, iar acesta le-a răspuns surprins.

-Bună ziua! S-a întâmplat ceva? A întrebat acesta.

-Bună ziua! Se zvonește că ați vândut oul de aur pe care l-ați găsit la poartă. Fără el, copiii nu vor mai primi ouă de Paște.

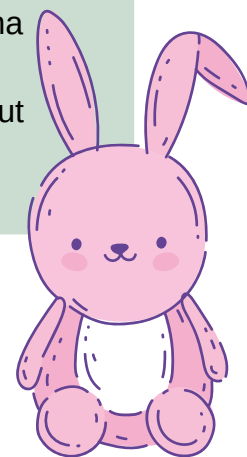
-Vai, iepurașule, îmi pare atât de rău! Credeam că, dacă am un ou de aur, voi fi diferit de ceilalți și că îmi voi face mai mulți prieteni. Nu am vândut oul, am spus asta ca să credeți că nu îl mai am și va fi al meu. Dar acum am înțeles că, dacă eu am oul, alți copii care îl așteaptă vor fi dezamăgiți. Poftim, a spus el și i-a întins oul iepurașului. Te rog să mă ierți!

-Mă bucur că ai înțeles că sunt oameni care au nevoie mare de el, decât ai tu. Dar să știi că nu îți câștigi prietenii dacă ai lucruri de calitate, ci prin încredere, iubire și bunătate. Acum te voi aprecia pentru bunătatea ta și sper să nu mai faci asta niciodată!

-Pentru a-mi repara greșeala, mi-aș dori să te ajut să împarți ouăle în continuare. Și ție, omule sărac, îmi cer scuze că mi-am bătut joc de tine și că nu ți-am dat nicio șansă.

-Te iert, a spus acesta, oricine poate fi bun în felul lui, chiar dacă își dă seama de acest lucru mai târziu. Acum hai să mergem să împărțim ouăle!

Într-un timp foarte scurt au împărțit ouăle, iar omul cel bogat și-a făcut prieteni și a fost apreciat pentru repararea greșelilor.

Lumina din noi

În Noaptea Sfântă de Înviere,
Când cerul pare mai senin,
Se varsă pace și tăcere,
Uităm de lacrimi și suspin.

Când lumânările se-aprind
Și viața pare mai ușoară,
Noi înțelegem că iubirea
E cea mai mare comoară.

Lumina vine din altare,
Dar crește tainic și în noi,
Aduce pace și iertare,
Gonind al lumilor război.

În fiecare casă mică
Se-aude glas de rugăciune,
Iar timpul parcă stă pe loc

În Noaptea Sfântă și mai bună.
Paștele nu-nseamnă numai
Lumini aprinse și veșminte,
Ci și puterea de-a fi OAMENI
Cu suflet cald și vorbe sfinte.

Să ierți, atunci când ți-e mai greu,
Să dai iubire fără plată,
Să vezi în fiecare om
O inimă adevărată.

Și poate lumea ar fi alta,
Mai liniștită și mai bună,
Dacă am ține toți în suflet
Lumina Sfântă împreună.

Iar dacă noi păstrăm credința
Chiar și în zilele mai grele,
Vom găsi mereu puterea
Să privim dincolo de stele.

Elev: Coșulianu Elia Maria
Clasa a VIII-a C

Paștele lui Matei

În Săptămâna Mare, într-un sătuleț liniștit trăia un băiat pe nume Matei. Oamenii se pregăteau pentru Paște: casele erau măturate, ferestrele străluceau, iar în aer plutea miros de pască și de zambile. Clopotele bisericii băteau rar, chemând la liniște și gânduri bune.

Dar Matei nu simțea deloc bucuria sărbătorii. Bunicul lui, omul care îi povestise mereu despre tradiții și despre puterea credinței, era bolnav și nu mai putea ieși din casă. Băiatul îl vedea tot mai obosit, iar asta îi strângea inima.

În Joia Mare, mama îl chemă în bucătărie.

— Matei, vopsește ouăle, te rog! Ai grijă de ele, sunt pentru masa de Paște.

Băiatul privi coșul. Printre ouăle mari și albe era unul mic, rotund, aproape perfect.

— Pe ăsta îl păstrezi pentru cineva drag, îi spuse mama, zâmbind. Matei știa imediat pentru cine, așa că se apucă de treabă. Pentru prima dată, încercă să încondeieze ouăle, apoi le așează cu grijă în vopsea. Când ouăle se înroșiră, băiatul îl luă pe cel mic în palmă. Era cald și roșu ca focul.

Băiatul bătu la ușa camerei bunicului și intră tiptil.

— Ți-am adus un ou roșu, bunicule. E pentru tine.

Bunicul îl atinse ușor, ca pe un lucru prețios.

— Mulțumesc, Matei... Oul roșu e semnul Învierii.

Matei se așează lângă el.

— Aș vrea să simți și tu bucuria Paștelui, bunicule.

Bătrânul îi zâmbi blând.

— Bucuria vine din lucrurile mici, dragul meu. Din grijă, din iubire, din gesturile pe care le faci pentru ceilalți. Tu mi-ai adus lumină azi.

În seara de sâmbătă, Matei merse la biserică împreună cu părinții. Ținea lumânarea cu grijă, ferind flacăra de vânt. Nu era doar lumina lumânării, ci o liniște adâncă, ca o promisiune.

Pe drumul spre casă, pași încet, ca să nu stingă lumina. Se gândea la bunicul și la vorbele lui. Când ajunseră, intră direct în camera lui.

— Bunicule... ți-am adus lumină.

Bătrânul deschise ochii și privi flacăra mică, tremurătoare.

— Asta e lumina care vindecă, Matei. Lumina care nu se stinge dacă o porți în suflet.

Matei așează lumânarea pe noptieră. Camera părea mai caldă, mai vie. Bunicul respiră adânc, ca și cum aerul acela luminos îi dădea putere.

A doua zi, de Paște, bunicul se simțea mai bine. Nu era complet vindecat, dar avea altă strălucire în privire.

— Vezi? Lumina pe care o dăruiești se întoarce mereu, îi spuse el.

Matei zâmbi larg. Înțelegea acum că Paștele nu era doar despre mâncare și curățenie. Era despre speranță, despre familie și despre gesturile mici care aduc lumină în viața celor dragi.

ROCHIA DE FLORI

ELEV: ONOFREI-NICHIFOREL ANDREEA

CLASA a VI-a B

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GRIGORE ANTIPA”, BOTOȘANI

PROFESOR COORDONATOR: HOROPCIUC SABINA

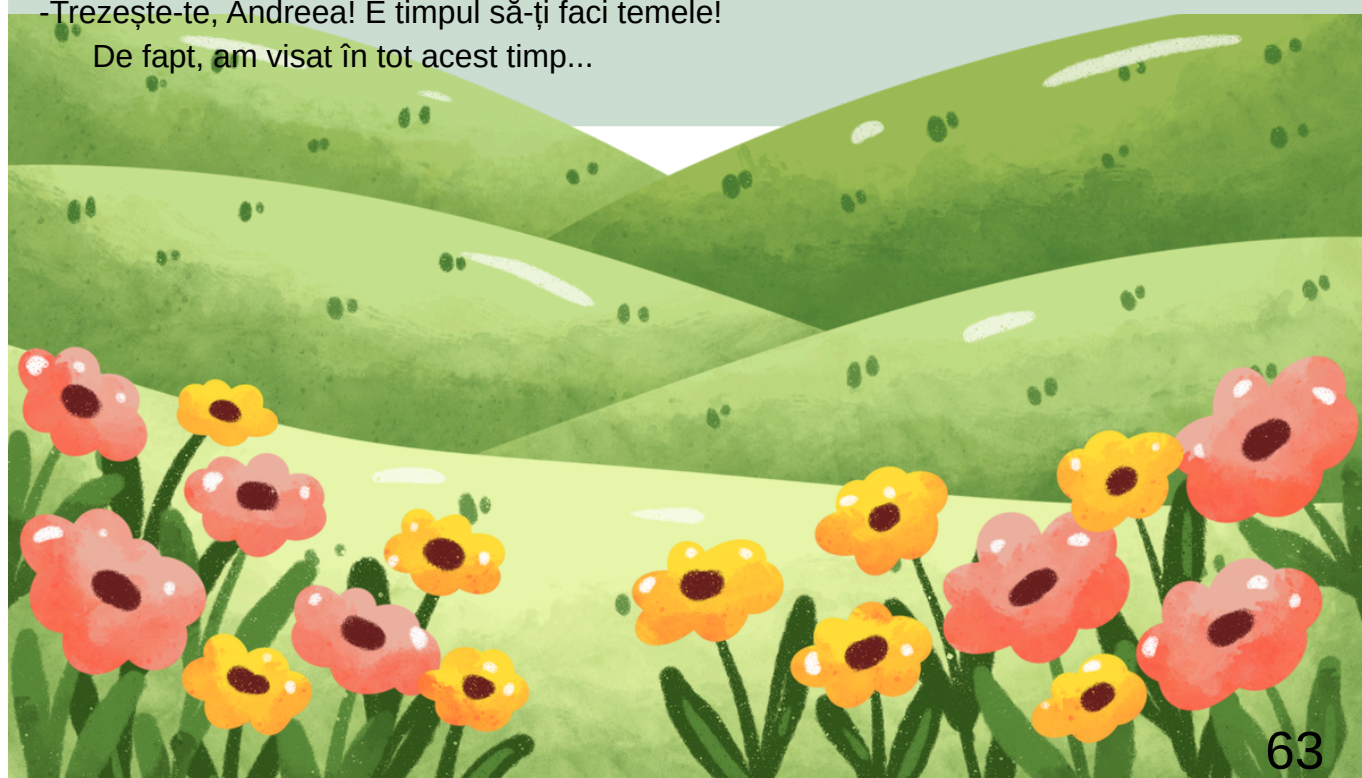
Într-o seară de primăvară, îmi făceam lecțiile pentru a doua zi, la școală. Scriam de zortemele în camera mea luminoasă și răcoroasă, decorată cu ghirlande de flori roz. Bunica îmi aduce o prăjitură proaspăt făcută și scoasă din cuptor. Nu aveam cum să renunț la bunătățile bunicii...

Acea seară a devenit specială. Dintr-o dată, am simțit un puternic miros de liliac... Era ceva nou pentru mine! Când m-am îndreptat spre bucătărie, am găsit petale de flori pe hol. Oare de unde veniseră? Doar ușa de la intrare era închisă. Tocmai când m-am decis să investighez, am intrat într-o lume magică. Afară ninge cu flori de liliac albe și mov. Pământul era încărcat de flori. Magie curată!

Când am intrat din nou în casă, nu mi-am dat seama că am mers afară cu papucii de interior. Dintr-o dată, în fața ochilor, mi se înfățișă o zână minunată, cu părul lung, buclat, iar pe frunte avea o diademă din flori de iasomie. Purta o rochie din flori, ce se revărsau în urma ei ca o cascadă colorată. Era Primăvara! Ținea în mâna-i fină o farfurie plină cu prăjituri tentante care miroseau a esență de lămâie și vanilie. Când am dorit să iau una, am auzit o voce:

-Trezește-te, Andreea! E timpul să-ți faci temele!

De fapt, am visat în tot acest timp...

Invitație la creație

Lumea poeziei, a creației literare este tărâmul pe care trebuie să calce tot omul! Cercetările sociologice spun că nu există om care să nu fi creat o poezie sau câteva versuri. Încurajați de această constatare, probați-vă talentul de a da viață cuvântului versificat, care va ajunge la “statura bărbatului desăvârșit” odată cu creșterea voastră fizică și spirituală.

Dragostea, Adevărul, Frumosul, Binele, Credința, Speranța, Pacea sunt parcă mai profund trăite dacă sunt exprimate în versuri.

Reprezentanți de seamă ai acestei specii literare s-au inspirat sistematic din comoara de neprețuit a lumii – Biblia și din datinile și tradițiile neamului românesc. Literatura și poezia creștină transmite adevăruri de credință, îi impresionează, îi mișcă sufletește pe oameni și-i determină să acceadă la înnoire spirituală.

Așadar, dragi copii, luați în mână condeiul și încercați să transcendeți în lumea versurilor.

Câțiva dintre voi au făcut-o!

prof. Cristina Andrieș

Urare de Paști

DINCU MARIA

clasa a V-a C

Școala Gimnazială „Grigore Antipa”, Botoșani

Vă doresc de Paști să fiți
Precum cireșii înfloriți,
De candoare înrourați,
De bune fapte încărcăți!
Pe săraci să nu-i uitați
La masă să-i invitați.

Printre ei e și Hristos,
Dăruiește cu folos!

Lumina divină

Ababei Cleopatra
clasa a VI-a C
Școala Gimnazială „Grigore Antipa”, Botoșani

De două mii de ani,
Se-nfăptuie minunea!
Lumina Sfântă vine,
Să ocrotească lumea...
Lumina din Lumină,
Pogoară-n fapt de noapte,
Ne-nvăluie-n credință,
Iubire și dreptate.
Mesajul cel transmite
Ne umple de speranță
Hristos este Lumină!
Veniți cu toți la VIAȚĂ!

Noaptea Învierii

Irina Udrea
clasa a VI-a C
Școala Gimnazială „Grigore Antipa”, Botoșani

Clopotele sună-n noapte
Și anunță Învierea.
Merg creștinii la închinare
Și-și arată bucuria.
Paștele e sărbătoarea
Ce aduce mântuire,
Veniți de luați Lumină!
E chemarea cea divină.

Cu Hristos, pe Drumul Crucii,
Tot mereu să poposim,
El scaldându-ne-n lumină,
Căci Lumină vrem să fim.

IMPRESII DIN NOAPTEA DE PAȘTI...

Sărbătoarea Învierii

Udrea Irina

clasa a VI-a C

Școala Gimnazială „Grigore Antipa”, Botoșani

Paștele este cea mai importantă sărbătoare religioasă a creștinilor. Ea constituie pentru creștini un adevărat prilej de reactualizare a pătimirilor Mântuitorului nostru Iisus Hristos și celebrare a Învierii sale. Lumina pascală va pătrunde în casele și sufletele tuturor celor ce s-au pregătit pentru acest sublim moment. Hristos va poposi și în casa sufletului tău dacă te-ai pregătit pentru acesta!

Înainte de Sfânta Sărbătoare, noi, creștinii, ținem post, ne spovedim și ne împărtășim. Postul nu înseamnă numai eliminarea anumitor alimente: lactate, carne, ouă, ci mai ales postul ținut din suflet, cu suflet. Ce presupune acest lucru?... ca în această perioadă să încercăm să fim mai buni, mai iertători cu cei din jur, mai milostivi și să mergem la Sfânta Biserică. Să ne rugăm pentru sănătate și pace, dar și pentru binele semenilor noștri. Doar acest post este primit cu adevărat de Dumnezeu și te ajută să ajungi la desăvârșire – postul însoțit de rugăciune și fapte bune. Așadar, trebuie să le oferim sprijin și ajutor celor mai necăjiți decât noi, sporind astfel comoara cu fapte bune. Săptămâna Pătimirilor este un bun prilej de a ne dovedi generozitatea, mărinimia, spiritul filantropic căci scris este: să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

BUCURIA LUMINII

Moisa Mirian

clasa a VI-a C

Școala Gimnazială „Grigore Antipa”, Botoșani

În seara Învierii mergem cu toții la biserică de unde luăm Sfânta Lumină. Și în acest an binecuvântat de Dumnezeu, românii au avut șansa de a primi lumina sfântă din Ierusalim, de la Mormântul Sfânt. Lumina aceasta are origine divină căci ea vine de sus, sub diferite forme, și nu arde preț de câteva minute, timp în care credincioșii pot să-și atingă obrazul sau să treacă mâna prin flacăra. Acest lucru se petrece doar la Paștele ortodox.

Creștinii cred în puterea binefăcătoare a acestei lumini sfinte, ei ducând-o în casele lor spre a le binecuvânta, a le curăți de tot răul. Această sărbătoare aduce bucurie în sufletele noastre, lumină, pace și liniște interioară.

Hristos a Înviat !

Castelul de nisip

Baltaru Iustina
clasa a III a B

Pe uliță cu praf și soare,
Alergăm fără pantofi în picioare.
Clădim castelele din nisip fin,
Sub cerul liber și senin.
Bunica ne strigă la masă.
Ascundem secrete în buzunare,
Copilăria-i o sărbătoare.

La școală

Niță Natalia
clasa a III a B
Coordonator: Prof. ,Martiniuc Alina

La școală noi ne întâlnim
Și cu toții zâmbim,
Pauza noi o așteptăm
Dar la școală învățăm.

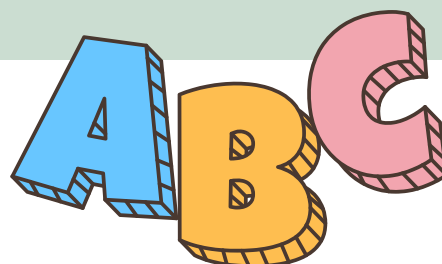
Regulile le respectăm
Și cuminți noi stăm,
Cărțile nu le răsfoim
Ci cu toții le citim.

Doamnele ne dojenesc
Și cu drag ne sfătuiesc
Să-nvățăm și să citim,
Și noi tot mai buni să fim.

Mamă dragă

Purice Paul
clasa a III a B
Coordonator: Prof. Martiniuc Alina

Mamă dragă azi îți mulțumesc,
Și vreau să îți povestesc, că
Tu ești floare în câmpie,
Între toate florile doar pe tine te găsesc
Mamă, eu pe tine te iubesc,
Și fără tine nu pot să trăiesc.

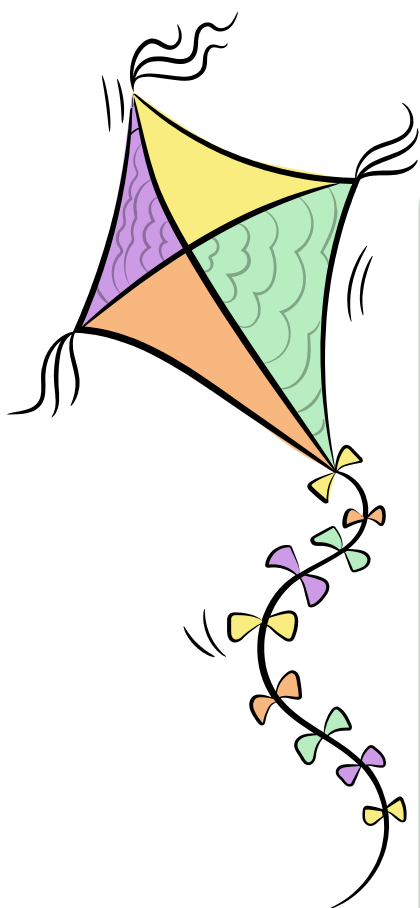

Mami

Găină Tony
clasa a III a B

Coordonator: Prof. Lipciuc Bianca-Roxana

Mamă scumpă, draga mea
Astăzi este ziua ta
Vreau să-și spun că te iubesc
Și cât de mult te îndrăgesc
Vreau să-și dăruiesc o floare
Și o mare îmbrățișare.
La mulți ani, mămică mea
Soarele și luna mea!

Leon

Ursache Angela
Clasa a III a B

Coordonator :prof. Mrtiniuc Alina

În vizită la mine acasă
Acum un an a trecut, o țestoasă
Era atât de mică încât
Nu aș fi știut, de are o lună sau mai mult
De era băiat sau e fetiță
Să-i dau un nume a fost cam fiță.
Acum la mine în casă
Domnește un mare rege:
Leon se numește.
Este o broască de apă și de uscat,
Se supără dacă nu-i fac pe plac.
Eu cred că merită răbdare,
Să vezi cum crește, să-i dai alinare și multă mâncare.
El este parte din familia noastră,
O să-l iubim mai mult de-o viață.
El crește și îmbătrâni iar boacănile noastre nimeni nu va ști.
El este camera noastră fara WI-FI.

Tărâmul pierdut

Oprea Alexia
clasa a III a B

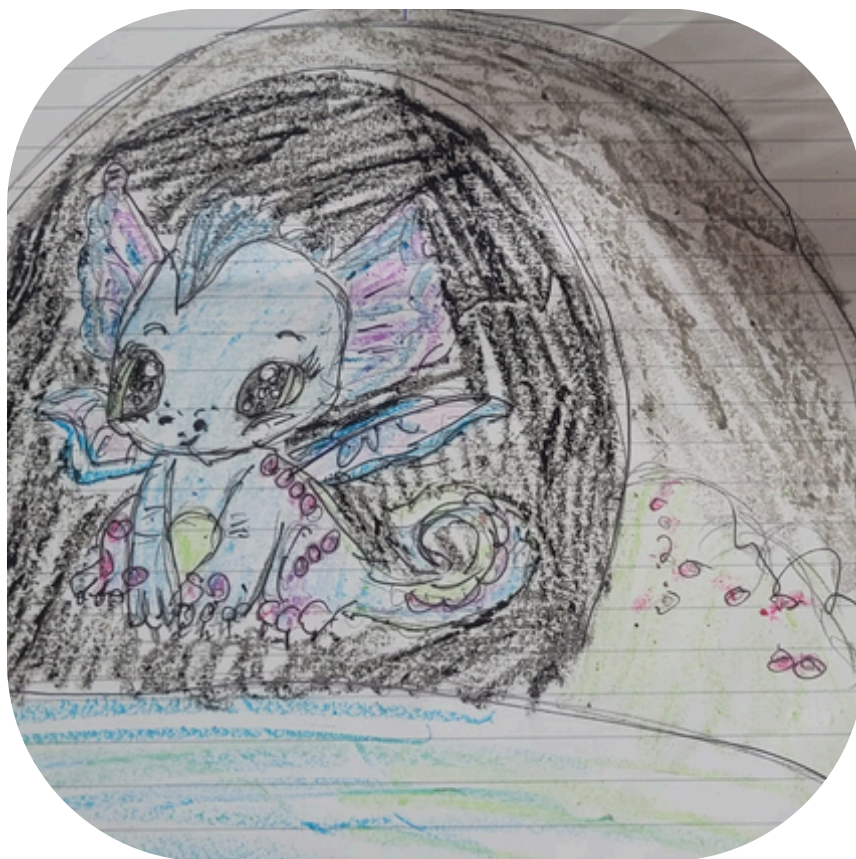
Coordonator: prof. Lipciuc Bianca Roxana

Într-o zi de primăvară, echipa „Inventatorilor” zboară spre „Tărâmul pierdut”. Ei ajung acolo și observă că în loc de o tufă de flori, înflorește o tufă de cristale.

Au observat că într-o peșteră era un dragon care scuipe foc. Puiul de dragon merge spre ei încântat de venirea lor. El alunecă pe un cristal și se lovește la o aripă.

Inventatorii l-au ajutat și după am mâncat împreună.

E minunat să ai ca prieten un dragon care scuipe foc.

Ajutați copiii!

prof. Zăicescu Laura Gilda

Din dorința de a proteja copiii și pentru a le oferi tuturor șanse egale la viață, au fost introduse drepturile copilului. Prin acestea se asigură dezvoltarea fizică, intelectuală sau morală, indiferent de originea socială, economică, etnică sau religioasă a acestora.

Statele lumii, organizate în Organizația Națiunilor Unite (O.N.U.), au semnat această convenție prin care se angajează să respecte aceste drepturi fundamentale ale copilului. România a semnat această convenție la 40 de ani după adoptarea de către O.N.U. a Declarației Drepturilor Copilului.

În convenția la care și România ia parte au fost stabilite mai multe drepturi, precum: dreptul la viață, dreptul la odihnă, dreptul de a fi protejat împotriva oricărei forme de violență sau rele tratamente. Fiecare copil are dreptul de a fi protejat împotriva violențelor fizice sau verbale. De la naștere, aceștia au dreptul de a crește alături de părinții lor și, datorită faptului că locuiesc cu ei, sunt protejați de orice formă de abuz.

Deși unele drepturi sunt lucruri de bun-simț și orice părinte ar trebui să se preocupe de respectarea lor, nu întotdeauna se întâmplă întocmai. Din motive diverse, unii adulți uită sau nu știu care sunt condițiile pentru ca un copil să se dezvolte cât mai bine cu putință. Acestora, societatea umană le amintește prin lege că orice copil are dreptul de a fi protejat împotriva oricărei forme de violență sau rele tratamente.

Orice copil are dreptul la o copilărie fericită. Copilăria este o lume în care cântecul și povestea sunt nemuritoare, o lume în care toți din jur îți zâmbesc. Copilul este ca o floare... Cât de frumos va crește! Cât de frumos va rodi! Depinde de grădinarul care o va uda, de cât pământ și câtă apă are. Cum poți să o calci în picioare sau să o rupi, când ea este tot ce va rămâne în urma ta? Copiii valorează mai mult decât tot aurul de pe pământ sau toată puterea din lume. Aceștia sunt ca cimentul proaspăt: orice cade pe ei îi marchează.

Am văzut privescerea unui băiețel ce dormea pe frunze. Avea părul blond ca firele de spic, ochi albaștri ca bolta senină, era micuț de statură, cu pielea și fața murdare de pământ. Era atât de firav! Am simțit că mi se rupe inima și sufletul în acel moment. Copiii care treceau pe lângă el râdeau și îl batjocoreau. Am plecat acasă tristă și îndurerată, gândindu-mă că eu dorm pe un pat moale, iar el pe frunze, și doar razele soarelui îi țineau post de pătură.

Câteva zile mai târziu, l-am revăzut din nou pe bietul băiat care vindea chibrituri. M-am apropiat încet de el și l-am întrebat:

— Cum te numești, copile, și câți ani ai?

— Mă numesc Tudor și am 7 ani, a spus el cu o voce calmă.

— Cum să vinzi chibrituri la o vârstă așa de fragedă? Acum ar trebui să te joci sau să mergi la școală.

— Nu toți copiii au dreptul acesta de a se juca sau a învăța, a răspuns el trist.

Apoi am observat că hainele sale erau rupte și soioase și că avea vânătăi pe corp.

— De ce ești așa lovit?

— Păi... cum să-ți zic? Este o situație dificilă. Tata mă pune să vând chibrituri deoarece n-avem bani, iar când nu fac suficienți, mă bate și nu mă lasă să stau în casă până nu vând toate chibriturile. Și partea și mai rea este că el bea toți banii pe care eu îi muncesc. Am rămas uimită când am auzit.

— Dar mama ta? am întrebat eu.

— Mama a murit anul trecut, a spus el trist.

— Îmi pare rău. Am o idee cum să te ajut. În câteva zile o să vezi.

I-am povestit mamei totul, iar aceasta a sunat la Protecția Copilului. Reprezentanții acestei instituții s-au dus la tatăl lui Tudor și i-au explicat că nu e bine să lovești un copil și că s-a comportat urât față de fiul său. Apoi s-au strâns fonduri pentru băiat și tatăl său, ca Tudor să nu mai fie nevoit să muncească.

Câteva luni mai târziu, m-am întâlnit cu Tudor și tatăl său care veneau de la școală.

— Îți mulțumesc mult! Datorită faptei tale, tata nu mă mai bate, pot merge la școală și să mă joc ca un copil normal.

Asemenea unei flori, acum și Tudor este îngrijit și iubit.

Săptămâna Verde - O călătorie magică în lumea plantelor

În cadrul programului „Săptămâna Verde”, elevii clasei pregătitoare D au pornit într-o aventură educativă și plină de descoperiri, inspirată de binecunoscuta poveste „Jack și vrejul de fasole”. Activitățile desfășurate au îmbinat armonios povestea, explorarea științifică și experiențele practice, oferindu-le copiilor oportunitatea de a învăța prin joc și implicare directă.

Ziua a debutat cu audierea și vizionarea poveștii „Jack și vrejul de fasole”, care a captat atenția copiilor și le-a stârnit curiozitatea față de modul în care o simplă boabă de fasole poate deveni un vrej uriaș. Pornind de la această poveste, am făcut trecerea către lumea reală, discutând despre plante și despre modul în care acestea cresc și se dezvoltă.

Pentru a înțelege mai bine procesul de creștere, copiii au urmărit videoclipuri de tip time-lapse, care ilustrează ciclul de viață al fasolei: de la sămânță, la germinare și până la apariția primelor frunzulițe. Aceste imagini dinamice au fost deosebit de captivante, ajutându-i să observe transformările care au loc în timp, într-un mod accesibil și atractiv.

Activitatea a continuat cu momente creative, în care elevii au colorat planșe inspirate din poveste. Prin această activitate, copiii și-au exprimat imaginația, dar și-au consolidat în același timp înțelegerea firului narativ și a elementelor specifice poveștii.

Clasa pregătitoare D
prof. învă. primar Oleniuc Alina

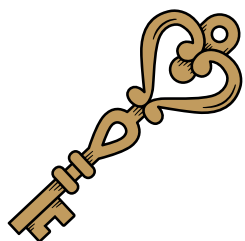

Punctul central al zilei a fost activitatea practică de plantare. Fiecare copil a avut propriul său păhărel în care a plantat o boabă de fasole. Cu mult entuziasm, elevii au pus pământ, au așezat sămânța și au udat-o, învățând pas cu pas cum se realizează acest proces. În cadrul discuțiilor, am descoperit împreună de ce are nevoie o plantă pentru a crește: apă, lumină, căldură și îngrijire.

Această experiență le-a oferit copiilor nu doar cunoștințe noi, ci și responsabilitatea de a îngriji planta acasă, urmărind evoluția acesteia în timp. Astfel, învățarea a depășit limitele clasei, continuând în mediul familial.

Activitatea desfășurată în cadrul „Săptămânii Verzi” a fost una complexă și interactivă, contribuind la dezvoltarea curiozității, a spiritului de observație și a dragostei pentru natură. Prin îmbinarea poveștii cu experimentul și creativitatea, copiii au învățat că, asemenea vrejului de fasole din poveste, și lucrurile mici pot crește și se pot transforma în ceva minunat.

Cititul la clasa I – Primul pas spre lumea cărților

prof. Mihalescu Laura

Clasa I este o etapă specială în viața fiecărui copil. Este momentul în care literele încep să prindă viață, iar primele cuvinte citite deschid poarta către o lume plină de povești, aventuri și cunoaștere. Învățarea cititului nu înseamnă doar descifrarea literelor, ci și dezvoltarea imaginației, a gândirii și a încrederii în propriile forțe.

La început, fiecare silabă citită este o mică victorie. Cu răbdare, exercițiu și încurajare, copiii ajung să citească propoziții, apoi pagini întregi. Fiecare carte devine o nouă călătorie, iar fiecare poveste îi ajută să descopere personaje, locuri și întâmplări care le îmbogățesc vocabularul și le dezvoltă creativitatea.

Cititul are numeroase beneficii pentru elevii din clasa I. Îi ajută să își exprime mai ușor ideile, să își îmbunătățească atenția și memoria, să înțeleagă mai bine lumea din jur și să își formeze obiceiul de a învăța cu plăcere. În plus, lectura contribuie la dezvoltarea empatiei, deoarece copiii învață să înțeleagă emoțiile și experiențele personajelor.

Un rol important îl au atât familia, cât și învățătorul. Atunci când părinții citesc împreună cu cei mici sau îi încurajează să răsfoiască o carte în fiecare zi, lectura devine un moment de bucurie și apropiere. La școală, activitățile interactive, poveștile citite cu voce tare și jocurile de lectură transformă învățarea într-o experiență plăcută și captivantă.

Un sfat simplu pentru fiecare elev este să citească zilnic, chiar și doar 10–15 minute. Cititul constant îi ajută să devină mai rapizi, mai siguri pe ei și să descopere cât de frumoasă poate fi lumea cărților.

O carte este un prieten care nu încetează niciodată să ne învețe ceva nou. Iar pentru elevii de clasa I, fiecare pagină citită reprezintă un pas înainte spre cunoaștere, imaginație și succes.

„Astăzi citim litere și cuvinte, iar mâine vom citi lumea întreagă!”

Timp liber

REBUS – „LA ȘCOALĂ”

Completează cuvintele după definiții,
apoi descoperă cuvântul ascuns pe coloana colorată.

ORIZONTAL

- 1 Cu ea scriem în caiet. (7 litere)
- 2 Locul unde învățăm. (6 litere)
- 3 O folosim pentru a citi povești. (5 litere)
- 4 Ne ajută să ștergem ce am scris cu creionul. (8 litere)
- 5 În ea ne păstrăm manualele și caietele. (9 litere)

1

--	--	--	--	--	--	--

2

--	--	--	--	--	--	--

3

--	--	--	--	--	--	--

4

--	--	--	--	--	--	--	--	--

5

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

CUVÂNTUL ASCUNS

Scrie literele din pătratele colorate
și vei descoperi cuvântul:

Zâmbim împreună

- Doamna învățătoare:
- Cine știe ce este răbdarea?
- Elevul:
- Ceea ce aveți dumneavoastră când ne explicați lecția a treia oară!

- Profesorul:
- Care este cel mai harnic obiect din penar?
- Elevul:
- Radiera, pentru că muncește după fiecare greșală!

- De ce a mers matematica la psiholog?
- Pentru că avea prea multe probleme!

- De ce sunt albinele bune la matematică?
- Pentru că știu să lucreze cu... hexagoane!

- Ce îi spune Soarele Pământului?
- „Ne vedem mâine dimineată!”

- Profesorul:
- Ce este mai rapid decât lumina?
- Elevul:
- Vacanța! Vine și trece imediat.

- De ce poartă copacii frunze?
- Pentru că buzumarele nu le-ar sta bine!

MULȚUMIRI

Mulțumim tuturor celor care au contribuit la realizarea acestui număr - elevi, profesori, părinți și colaboratori. Prin implicarea și dedicarea fiecăruia, „Gavroche” devine o oglindă a vieții școlii și o mărturie a faptului că educația se construiește zi de zi, prin muncă, creativitate și colaborare.

Vă invităm să răsfoiți cu drag această ediție și să vă bucurați de fiecare articol, fotografie și poveste. Sperăm ca paginile revistei să vă ofere informații utile, momente de inspirație și motive de mândrie pentru apartenența la comunitatea școlii noastre.

COORDONATORI: Prof. Horopciuc Sabina, Prof. Lipciuc Bianca-Roxana, Prof. Iacob Anca, Prof. Martiniuc Alina, prof. Onofrei Nechiforel Alina Valentina, Prof. Cocuți Lacramioara Carmen.

Colaboratori: Prof. Zaicescu Laura Gilda, prof. Tămasă-Valeanu Cătălina, Prof. Haralamb Diana, Prof. Andrieș Cristina, Prof. Zamfir Daniela, prof. Mihalescu Laura, prof. Oleniuc Alina

Tehnoredactare :
Onofrei Nechiforel Andreea,

Corector
Popa Anastasia

